

Vsebina

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2019/C 131/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

Sodišče

2019/C 131/02	Prisega novega člana Sodišča	2
---------------	------------------------------------	---

2019/C 131/03	Prisega novega člana Sodišča	3
---------------	------------------------------------	---

Splošno sodišče

2019/C 131/04	Prisega nove članice Splošnega sodišča	4
---------------	--	---

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2019/C 131/05	Zadeva C-322/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court (Irska) – Irska) – Eugen Bogatu/Minister for Social Protection (Predhodno odločanje — Socialna varnost — Uredba (ES) št. 883/2004 — Člen 67 — Zahtevak za družinske dajatve, ki ga je vložila oseba, ki je prenehala opravljati dejavnost zaposlene osebe v pristojni državi članici, vendar tam še naprej prebiva — Pravica do družinskih dajatev za družinske člane, ki prebivajo v drugi državi članici — Pogoji za upravičenost)	5
---------------	---	---

2019/C 131/06	Zadeva C-345/17: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa – Latvija) – postopek, ki ga je začel Sergejs Buivids (Predhodno odločanje — Obdelava osebnih podatkov — Direktiva 95/46/ES — Člen 3 — Področje uporabe — Snemanje videoposnetka policistov na policijski postaji med izvajanjem postopka — Objava na spletnih straneh z videoposnetki — Člen 9 — Obdelava osebnih podatkov zgolj v novinarske namene — Pojem — Svoboda izražanja — Varstvo zasebnosti)	6
2019/C 131/07	Zadeva C-423/17: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Gerechtshof Den Haag – Nizozemska) – Staat der Nederlanden/Warner-Lambert Company LLC (Predhodno odločanje — Zdravila za uporabo v humani medicini — Direktiva 2001/83/ES — Člen 11 — Generična zdravila — Povzetek glavnih značilnosti zdravila — Izključitev referenc, ki se nanašajo na indikacije ali odmerke, za katere je v času, ko je bilo generično zdravilo dano v promet, še vedno veljalo patentno pravo)	6
2019/C 131/08	Zadeva C-434/17: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 13. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Madžarska) – Human Operator Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Predhodno odločanje — Harmonizacija davčne zakonodaje — Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Odbitek DDV — Določitev davčnega zavezanca, ki je dolžan plačati DDV — Retroaktivna uporaba ukrepa odstopanja — Načelo pravne varnosti)	7
2019/C 131/09	Zadeva C-531/17: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Vetsch Int. Transporte GmbH (Predhodno odločanje — Obdavčenje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Člen 143(1)(d) — Oprostitve DDV pri uvozu — Uvoz, ki mu sledi prenos znotraj Skupnosti — Poznejša dobava znotraj Skupnosti — Davčna utaja — Zavrnitev oprostitve — Pogoji)	8
2019/C 131/10	Zadeva C-535/17: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 6. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – NK, stečajni upravitelj družb PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV in PI/BNP Paribas Fortis NV (Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredbi (ES) št. 44/2001 in (ES) št. 1346/2000 — Njuni področji uporabe — Stečaj sodnega izvršitelja — Tožba, ki jo je vložil stečajni upravitelj, zadolžen za upravljanje in potek stečaja)	9
2019/C 131/11	Zadeva C-554/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Svea hovrätt– Švedska) – Rebecka Jonsson/Société du Journal L'Est Républicain (Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Evropski postopek v sporih majhne vrednosti — Uredba (ES) št. 861/2007 — Člen 16 — „Stranka, ki v pravdi ne uspe“ — Stroški postopka — Razdelitev — Člen 19 — Procesno pravo držav članic)	9
2019/C 131/12	Zadeva C-562/17: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Audiencia Nacional – Španija) – Nestrade SA/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) (Predhodno odločanje — Trinajsta direktiva 86/560/EGS — Postopki vračila davka na dodano vrednost (DDV) — Načeli enakovrednosti in učinkovitosti — Podjetje, ki nima sedeža v Evropski uniji — Prejšnja pravnomočna odločba o zavrnitvi vračila DDV — Napačna identifikacijska številka za DDV)	10

2019/C 131/13	Zadeva C-630/17: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Općinski Sud u Rijeci – Hrvaška) – Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen (Predhodno odločanje — Člena 56 in 63 PDEU — Svoboda opravljanja storitev — Prosti pretok kapitala — Nacionalna zakonodaja, v skladu s katero se pogodbe z mednarodnim elementom, ki so bile sklenjene z nepooblaščenim upnikom, razglasijo za nične — Uredba (EU) št. 1215/2012 — Člen 17(1) — Kreditna pogodba, sklenjena s fizično osebo za zagotavljanje turističnih nastanitvenih storitev — Pojem „potrošnik“ — Člen 24(1) — Izključna pristojnost v postopkih, katerih predmet so stvarne pravice na nepremičninah — Tožba za razglasitev ničnosti kreditne pogodbe in za izbris stvarnega zavarovanja iz zemljiške knjige)	11
2019/C 131/14	Zadeva C-710/17: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – CCC - Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio (Predhodno odločanje — Javna naročila za gradnje — Direktiva 2004/18/ES — Člen 48(3) — Ocenjevanje in preverjanje tehničnih sposobnosti gospodarskih subjektov — Nacionalna določba, ki je ni mogoče šteti za prenos Direktive 2004/18 — Neobstoj neposrednega in nepogojnega sklicevanja na pravo Unije — Neobstoj zahteve, ki temelji na gotovem čezmejnem interesu — Nedopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe)	12
2019/C 131/15	Zadeva C-49/18: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Catalunya – Španija) – Carlos Escribano Vindel/Ministerio de Justicia (Predhodno odločanje — Ukrepi proračunskega varčevanja — Zmanjšanje plač v nacionalni javni upravi — Podrobna pravila — Različen učinek — Socialna politika — Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Direktiva 2000/78/ES — Člen 2(1) in (2)(b) — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 21 — Neodvisnost sodnikov — Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU)	13
2019/C 131/16	Zadeva C-154/18: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Labour Court – Irska) – Tomás Horgan, Claire Keegan/Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General (Predhodno odločanje — Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Direktiva 2000/78/ES — Člen 2(2)(b) — Posredna diskriminacija zaradi starosti — Novozaposleni učitelji — Datum zaposlitve — Plačna lestvica in uvrstitev v plačne razrede ob zaposlitvi, ki sta manj ugodni kot tisti, ki se uporabljata za že zaposlene učitelje)	14
2019/C 131/17	Zadeva C-179/18: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 13. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Arbeidsrechtbank Gent – Belgija) – Ronny Rohart/Federale Pensioendienst (Predhodno odločanje — Socialna varnost — Pravica do pokojnine na podlagi nacionalnega pokojninskega sistema za delavce — Neupoštevanje obdobja obveznega služenja vojaškega roka uradnika Evropske unije po nastopu njegove funkcije — Načelo lojalnega sodelovanja)	14
2019/C 131/18	Zadeva C-231/18: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Oldenburg – Nemčija) – NK (Predhodno odločanje — Prevoz — Cestni promet — Uredba (ES) št. 561/2006 — Uredba (EU) št. 165/2014 — Obveznost uporabe tahografa — Izjema za vozila, ki se uporabljajo za prevoz živih živali s kmetij na lokalne trge in obratno ali s trgov v lokalne klavnice)	15
2019/C 131/19	Zadeva C-492/18 PPU: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršitev evropskega naloga za prijete, ki je bil izdan zoper TC (Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Okvirni sklep 2002/584/PNZ — Evropski nalog za prijete — Člen 12 — Pridržanje osebe v priporu — Člen 17 — Rok za sprejetje odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijete — Nacionalna zakonodaja, ki določa odpravo pripora 90 dni po prijettu po uradni dolžnosti — Skladna razlaga — Odložitev rokov — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 6 — Pravica do svobode in varnosti — Različne razlage nacionalne zakonodaje — Jasnost in predvidljivost)	16
2019/C 131/20	Zadeva C-571/18 P: Pritožba, ki jo je Felismino Pereira vložil 11. septembra 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 13. julija 2018 v zadevi T-606/16, Pereira/Komisija	17

2019/C 131/21	Zadeva C-577/18 P: Pritožba, ki jo je Petrus Kerstens vložil 11. septembra 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 26. junija 2018 v zadevi T-757/17, Kerstens/Komisija	17
2019/C 131/22	Zadeva C-669/18 P: Pritožba, ki jo je Adis Higiene, S.L. vložila 27. oktobra 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 10. avgusta 2018 v zadevi T-309/18, Adis Higiene/EUIPO – Farecla Products (G3 Extra Plus) ...	17
2019/C 131/23	Zadeva C-711/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 9. novembra 2018 – Ascopiave SpA in drugi/Ministero dello Sviluppo Economico in drugi	18
2019/C 131/24	Zadeva C-754/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 3. decembra 2018 – Ryanair Designated Activity Company/Országos Rendőr-főkapitányság .	18
2019/C 131/25	Zadeva C-763/18 P: Pritožba, ki jo je Wallapop, S.L. vložila 5. decembra 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 3. oktobra 2018 v zadevi T-186/17, Unipreus/EUIPO – Wallapop (wallapop)	20
2019/C 131/26	Zadeva C-830/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberverwaltungsgerichts Rheinland-Pfalz (Nemčija) 28. decembra 2018 – Landkreis Südliche Weinstraße/PF in drugi	21
2019/C 131/27	Zadeva C-835/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Timișoara (Romunija) 24. decembra 2018 – SC Terracult SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara - Serviciul de Soluționare a Contestațiilor	21
2019/C 131/28	Zadeva C-9/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul București (Romunija) 3. januarja 2019 – SC Mitliv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	22
2019/C 131/29	Zadeva C-32/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Obersten Gerichtshofs (Avstrija) 18. januarja 2019 – AT/Pensionsversicherungsanstalt	23
2019/C 131/30	Zadeva C-47/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 25. januarja 2019 – HA/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst.	24
2019/C 131/31	Zadeva C-77/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Združeno kraljestvo) 1. februarja 2019 – Kaplan International colleges UK Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	25
2019/C 131/32	Zadeva C-79/19 P: Pritožba, ki jo je Republika Litva vložila 1. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 22. novembra 2018 v zadevi T-508/15, Republika Litva/Evropska komisija	26

2019/C 131/33	Zadeva C-100/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo cour d'appel de Bruxelles (Belgija) 8. februarja 2019 – Viasat UK Ltd, Viasat Inc./Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) ...	27
2019/C 131/34	Zadeva C-107/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Obvodní soud pro Prahu 9 (Češka republika) 12. februarja 2019 – XR/Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost	28
2019/C 131/35	Zadeva C-119/19 P: Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 14. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti razširjeni senat) z dne 4. decembra 2018 v zadevi T-518/16, Carreras Sequeros in drugi/Komisija	29
2019/C 131/36	Zadeva C-122/19 P: Pritožba, ki jo je Hamas vložil 14. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi razširjeni senat) z dne 14. decembra 2018 v zadevi T-400/10 RENV, Hamas/Svet	30
2019/C 131/37	Zadeva C-126/19 P: Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 15. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti razširjeni senat) z dne 4. decembra 2018 v zadevi T-518/16, Carreras Sequeros in drugi/Komisija	31
2019/C 131/38	Zadeva C-132/19 P: Pritožba, ki jo je Groupe Canal + vložila 15. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 12. decembra 2018 v zadevi T-873/16, Groupe Canal +/Komisija	33
2019/C 131/39	Zadeva C-160/19 P: Pritožba, ki jo je Comune di Milano vložila 22. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji razširjeni senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-167/13, Comune di Milano/Evropska komisija	34
2019/C 131/40	Zadeva C-167/19 P: Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 22. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 12. decembra 2018 v zadevi T-683/15, Freistaat Bayern/Evropska komisija	35
2019/C 131/41	Zadeva C-171/19 P: Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 22. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 12. decembra 2018 v združenih zadevah T-722/15, T-723/15 in T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. in drugi/Evropska komisija	36
Splošno sodišče		
2019/C 131/42	Zadeva T-292/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. februarja 2019 – Vakakis kai Synergates/Komisija (Nepogodbena odgovornost — Javna naročila storitev — Postopek za oddajo javnega naročila — Konflikt interesov — Dolžnost skrbnega ravnanja — Izguba priložnosti — Odškodnina)	38
2019/C 131/43	Zadeva T-131/16 in T-263/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Belgija in Magnetrol International/Komisija (Državne pomoči — Shema pomoči, ki jo je izvedla Belgija — Sklep, s katerim je shema pomoči razglašena za nezdržljivo z notranjim trgov in za nezakonito ter s katerim je naloženo vračilo izplačane pomoči — Vnaprejšnje davčno stališče (tax ruling) — Oprostitev presežnega dobička — Davčna avtonomija držav članic — Pojem sheme pomoči — Nadaljnji izvedbeni ukrepi)	39

2019/C 131/44	Zadeva T-679/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 26. februarja 2019 – Athletic Club/Komisija (Državne pomoči — Pomoč, ki so jo španski organi dodelili nekaterim profesionalnim nogometnim klubom — Preferenčna davčna stopnja za dohodke, ki se uporabi za klube, ki se lahko sklicujejo na status nepridobitne organizacije — Sklep, s katerim je pomoč razglašena za nezdržljivo z notranjim trgov — Ničnostna tožba — Pravni interes — Dopustnost — Poddržavni ukrep — Selektivnost — Izkrivljanje konkurence — Vpliv na trgovino med državami članicami — Sprememba obstoječe pomoči — Obveznost obrazložitve).....	40
2019/C 131/45	Zadeva T-903/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – RE/Komisija (Osebnih podatki — Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov — Pravica do dostopa do teh podatkov — Uredba (ES) št. 45/2001 — Zavrnitev dostopa — Ničnostna tožba — Elektronsko sporočilo, ki se nanaša na predhodno delno zavrnitev dostopa brez ponovne preučitve — Pojem izpodbojnega akta v smislu člena 263 PDEU — Pojem izključno potrditvenega akta — Uporaba na področju dostopa do osebnih podatkov — Nova in bistvena dejstva — Pravni interes — Dopustnost — Obveznost obrazložitve).....	40
2019/C 131/46	Zadeva T-91/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – L/Parlament (Javni uslužbenci — Akreditirani parlamentarni pomočniki — Bolniški dopust — Bolniški dopust izven kraja zaposlitve — Neodobrena odsotnost — Člen 60 Kadrovskih predpisov — Dolžnost skrbnega ravnanja — Načelo dobrega upravljanja).....	41
2019/C 131/47	Zadeva T-366/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Poljska/Komisija (ESPR — Zavrnitev potrditve finančnega prispevka za velik projekt — Člen 41(1) Uredbe (ES) št. 1083/2006 — Ocena skladnosti velikega projekta s prednostnimi nalogami operativnega programa — Člen 41(2) Uredbe št. 1083/2006 — Prekoračitev roka).....	42
2019/C 131/48	Zadeva T-34/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Giove Gas/EUIPO – Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA — Prejšnja besedna znamka Evropske unije CALOON — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001).....	42
2019/C 131/49	Zadeva T-63/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Torro Entertainment/EUIPO – Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije TORRO Grande MEAT IN STYLE — Prejšnje besedne znamke Evropske unije TORO — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 — Obveznost obrazložitve — Člen 94(1), prvi stavek, Uredbe 2017/1001 — Dolžnost skrbnega ravnanja — Člen 95(1) Uredbe 2017/1001).....	43
2019/C 131/50	Zadeva T-123/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Bayer Intellectual Property/EUIPO (upodobitev srca) (Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki upodablja srce — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001).....	44
2019/C 131/51	Zadeva T-162/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Beko/EUIPO – Acer (ALTUS) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije ALTUS — Prejšnje nacionalne besedne znamke ALTOS — Postopki za razveljavitev nekaterih prejšnjih znamk, uvedeni pri nacionalnih organih — Verjetnost zmede — Prekinitev upravnega postopka — Pravilo 20(7)(c) Uredbe (ES) št. 2868/95 (postal člen 71(1) Delegirane uredbe (EU) 2018/625)).....	45
2019/C 131/52	Zadeva T-524/16 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 15. februarja 2019 – Aresu/Komisija (Izdaja začasne odredbe — Javni uslužbenci — Uradniki — Sprememba Kadrovskih predpisov z dne 1. januarja 2014 — Znižano število dni letnega dopusta — Nadomestitev potovalnega časa z dopustom za obisk doma — Predlog za izdajo začasne odredbe — Neobstoj nujnosti).....	45

2019/C 131/53	Zadeva T-768/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Comprojecto-Projectos e Construções in drugi/ECB (Tožba zaradi nedelovanja, ničnostna tožba in odškodninska tožba — Ekonomska in monetarna politika — Nadzor nad kreditnimi institucijami — Nezakonita dejanja, ki naj bi jih storile nekatere portugalske kreditne institucije — Implicitna zavrnitev poziva k delovanju, naslovljenega na ECB — Očitna delna nedopustnost — Očitna delna nepristojnost — Tožba, ki je delno očitno neutemeljena)	46
2019/C 131/54	Zadeva T-817/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 8. februarja 2019 – Schokker/EASA (Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenci — EASA - Zaposlovanje — Izbirni postopek- Vpis tožeče stranke na rezervni seznam — Umik ponudbe za delo, naslovljene na tožečo stranko — Odgovornost — Neobstoj nezakonitega ravnanja EASA — Tožba, ki je očitno brez pravne podlage)	47
2019/C 131/55	Zadeva T-125/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Associazione GranoSalus/Komisija (Ničnostna tožba — Fitofarmacevtska sredstva — Aktivna snov „glifosat“— Obnovitev vključitve v Prilogo k Uredbi (EU) št. 540/2011 — Neobstoj posamičnega nanašanja — Predpis, ki zajema izvedbene ukrepe — Nedopustnost)	48
2019/C 131/56	Zadeva T-137/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Chrome Hearts/EUIPO - Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Upodobitev križa) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki upodablja križ — Preklic izpodbijane odločbe — Prenehanje obstoja predmeta spora — Ustavitve postopka).....	48
2019/C 131/57	Zadeva T-224/18 RII: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – PV/Komisija (Začasna odredba — Javni uslužbenci — Disciplinski postopek — Določitev zneska plače na nullo — Sprememba okoliščin — Nedopustnost — Neobstoj novih dejstev)	49
2019/C 131/58	Zadeva T-258/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Brunke/Komisija (Tožba zaradi nedelovanja — Rok za vložitev tožbe — Začetek — Neobstoj poziva k ukrepanju — Drug poziv k ukrepanju — Očitna nedopustnost — Ugotovitveni zahtevek — Predlog za izdajo odredb — Očitna nepristojnost)	50
2019/C 131/59	Zadeva T-376/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 8. februarja 2019 – Front Polisario/Svet (Ničnostna tožba — Mednarodni sporazumi — Sporazum med Evropsko unijo in Marokom o partnerstvu v ribiškem sektorju — Sklep o pooblastilu za začetek pogajanj med Unijo in Marokom o spremembi sporazuma o partnerstvu — Neobstoj neposrednega nanašanja — Nedopustnost).....	50
2019/C 131/60	Zadeva T-429/18 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 13. februarja 2019 – BRF in SHB Comercio e Industria de Alimentos/Komisija (Začasna odredba — Javno zdravje — Izvedbena uredba (EU) 2018/700 — Sprememba seznamov obratov tretjih držav, iz katerih je dovoljen uvoz navedenih proizvodov živalskega izvora, glede določenih obratov iz Brazila — Neobstoj nujnosti — Tehtanje interesov).....	51
2019/C 131/61	Zadeva T-511/18: Tožba, vložena 4. februarja 2019 – XH/Komisija	52
2019/C 131/62	Zadeva T-65/19: Tožba, vložena 5. februarja 2019 – AI/ECDC.....	53
2019/C 131/63	Zadeva T-77/19: Tožba, vložena 9. februarja 2019 – Alcar Aktiebolag/EUIPO - Alcar Holding (alcar.se)	54
2019/C 131/64	Zadeva T-79/19: Tožba, vložena 12. februarja 2019 – Lantmännen in Lantmännen Agroetanol/Komisija	55
2019/C 131/65	Zadeva T-101/19: Tožba, vložena 18. februarja 2019 – Rezon/EUIPO (imot.bg).....	56

2019/C 131/66	Zadeva T-106/19: Tožba, vložena 20. februarja 2019 – Abarca/EUIPO - Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS).....	57
2019/C 131/67	Zadeva T-726/16: Sklep Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – VFP/Komisija.....	58
2019/C 131/68	Zadeva T-60/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 12. februarja 2019 – Hangzhou Lezoo traveling equipment/EUIPO – Promotional Traders (GREEN HERMIT).....	58
2019/C 131/69	Zadeva T-725/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 15. februarja 2019 – Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT).....	59

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

(2019/C 131/01)

Zadnja objava

UL C 112, 1.4.2019

Prejšnje objave

UL C 112, 25.3.2019

UL C 103, 18.3.2019

UL C 93, 11.3.2019

UL C 82, 4.3.2019

UL C 72, 25.2.2019

UL C 65, 18.2.2019

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SODIŠČE

Prisega novega člana Sodišča

(2019/C 131/02)

P. Pikamäe, ki je bil s sklepom predstavnikov vlad držav članic Evropske unije z dne 1. februarja 2019 ⁽¹⁾ imenovan za generalnega pravobranilca na Sodišču za obdobje od 5. februarja 2019 do 6. oktobra 2024, je 6. februarja 2019 prisegel pred Sodiščem.

⁽¹⁾ UL L 32, 4.2.2019, str. 7.

Prisega novega člana Sodišča

(2019/C 131/03)

A. Kumin, ki je bil s sklepom predstavnikov držav članic Evropske unije z dne 6. marca 2019 ⁽¹⁾ imenovan za sodnika na Sodišču za obdobje od 12. marca 2019 do 6. oktobra 2024, je 20. marca 2019 prisegel pred Sodiščem.

⁽¹⁾ ULL 70, 12.3.2019, str. 32.

SPLOŠNO SODIŠČE

Prisega nove članice Splošnega sodišča

(2019/C 131/04)

R. Frenco, ki je bila s sklepom predstavnikov vlad držav članic Evropske unije z dne 6. marca 2019 ⁽¹⁾ imenovana za sodnico na Splošnem sodišču Evropske unije za obdobje od 11. marca 2019 do 31. avgusta 2019, je 20. marca 2019 prisegla pred Sodiščem.

⁽¹⁾ ULL 69, 11.3.2019, str. 50.

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court (Irska) – Irska) – Eugen Bogatu/Minister for Social Protection

(Zadeva C-322/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna varnost — Uredba (ES) št. 883/2004 — Člen 67 — Zahtevki za družinske dajatve, ki ga je vložila oseba, ki je prenehala opravljati dejavnost zaposlene osebe v pristojni državi članici, vendar tam še naprej prebiva — Pravica do družinskih dajatev za družinske člane, ki prebivajo v drugi državi članici — Pogoji za upravičenost)

(2019/C 131/05)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court (Irska)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Eugen Bogatu

Tožena stranka: Minister for Social Protection

Izrek

Uredbo (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in predvsem njen člen 67 v povezavi z njenim členom 11(2) je treba razlagati tako, da se v položaju, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, za upravičenost osebe do družinskih dajatev v pristojni državi članici ne zahteva niti to, da ta oseba opravlja dejavnost zaposlene osebe v navedeni državi članici, niti to, da ji ta država članica izplačuje denarno dajatev zaradi ali kot posledico take dejavnosti.

⁽¹⁾ UL C 277, 21.8.2017.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa – Latvija) – postopek, ki ga je začel Sergejs Buivids

(Zadeva C-345/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Obdelava osebnih podatkov — Direktiva 95/46/ES — Člen 3 — Področje uporabe — Snemanje videoposnetka policistov na policijski postaji med izvajanjem postopka — Objava na spletnih straneh z videoposnetki — Člen 9 — Obdelava osebnih podatkov zgolj v novinarske namene — Pojem — Svoboda izražanja — Varstvo zasebnosti)

(2019/C 131/06)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Augstākā tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Sergejs Buivids

ob udeležbi: Datu valsts inspekcija

Izrek

1. Člen 3 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov je treba razlagati tako, da videoposnetek policistov na policijski postaji med dajanjem izjave in objava tako posnetega videoposnetka na spletni strani z videoposnetki, na kateri uporabniki lahko pošiljajo, gledajo in delijo te videoposnetke, spada na področje uporabe te direktive.
2. Člen 9 Direktive 95/46 je treba razlagati tako, da okoliščine, kakršne so te v postopku v glavni stvari, in sicer snemanje videoposnetka policistov na policijski postaji med dajanjem izjave in objava tako posnetega videoposnetka na spletni strani z videoposnetki, na kateri uporabniki lahko pošiljajo, gledajo in delijo te videoposnetke, lahko pomenijo obdelavo osebnih podatkov zgolj v novinarske namene v smislu te določbe, če iz tega videoposnetka izhaja, da je edini namen tega videoposnetka in njegove objave razkritje javnosti informacij, mnenj ali idej, kar mora preveriti predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 277, 21.8.2017.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Gerechtshof Den Haag – Nizozemska) – Staat der Nederlanden/Warner-Lambert Company LLC

(Zadeva C-423/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Zdravila za uporabo v humani medicini — Direktiva 2001/83/ES — Člen 11 — Generična zdravila — Povzetek glavnih značilnosti zdravila — Izključitev referenc, ki se nanašajo na indikacije ali odmerke, za katere je v času, ko je bilo generično zdravilo dano v promet, še vedno veljalo patentno pravo)

(2019/C 131/07)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Gerechtshof Den Haag

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Staat der Nederlanden

Nasprotna stranka: Warner-Lambert Company LLC

Izrek

Člen 11, drugi odstavek, Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2012/26/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012, je treba razlagati tako, da če predlagatelj ali imetnik dovoljenja za promet z generičnim zdravilom v postopku za izdajo dovoljenja za promet, kot je ta v postopku v glavni stvari, pristojnemu nacionalnemu organu sporoči navodilo za uporabo ali povzete glavne značilnosti tega zdravila, ki ne vključuje referenc, ki se nanašajo na indikacije ali odmerke, za katere je v času, ko je bilo navedeno zdravilo dano v promet, še vedno veljalo patentno pravo, to sporočilo pomeni vlogo za omejitev področja dovoljenja za promet z zadevnim generičnim zdravilom.

(¹) UL C 318, 25.9.2017.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 13. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Madžarska) – Human Operator Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zadeva C-434/17) (¹)

(Predhodno odločanje — Harmonizacija davčne zakonodaje — Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Odbitek DDV — Določitev davčnega zavezanca, ki je dolžan plačati DDV — Retroaktivna uporaba ukrepa odstopanja — Načelo pravne varnosti)

(2019/C 131/08)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitev sodišče

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Human Operator Zrt.

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Izrek

Pravo Unije nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da se ukrep, ki odstopa od člena 193 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2013/43/EU z dne 22. julija 2013, uporabi, preden je bila o aktu Unije, s katerim je bilo navedeno odstopanje dovoljeno, uradno obveščena država članica, ki je to odstopanje predlagala, pri čemer navedeni akt Unije ne določa ničesar glede začetka svoje veljavnosti ali datuma, ko se začne uporabljati, in to tudi če je navedena država članica izrazila željo, da se navedeno odstopanje uporabi z retroaktivnim učinkom.

(¹) UL C 318, 25.9.2017.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Vetsch Int. Transporte GmbH

(Zadeva C-531/17) (¹)

(Predhodno odločanje — Obdavčenje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Člen 143(1)(d) — Oprostitve DDV pri uvozu — Uvoz, ki mu sledi prenos znotraj Skupnosti — Poznejša dobava znotraj Skupnosti — Davčna utaja — Zavrnitev oprostitve — Pogoji)

(2019/C 131/09)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Vetsch Int. Transporte GmbH

ob udeležbi: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Izrek

Člen 143(d) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in člen 143(1)(d) te direktive, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2009/69/ES z dne 25. junija 2009, je treba razlagati tako, da se uvozniku, ki je določen oziroma priznan kot dolžnik za plačilo davka na dodano vrednost v smislu člena 201 Direktive 2006/112, pravica do oprostitve tega davka pri uvozu iz teh določb – v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem, prvič, prejemnik blaga, ki je predmet prenosa znotraj Skupnosti, ki je sledil temu uvozu, stori utajo v zvezi s transakcijo, ki je bila izvedena po tem prenosu in ki z navedenim prenosom ni povezana, ter drugič, nič ne kaže na to, da bi uvoznik vedel ali bi moral vedeti, da je bila ta poznejša transakcija del utaje, ki jo je storil prejemnik – ne sme zavrniti.

(¹) UL C 412, 4.12.2017.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 6. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – NK, stečajni upravitelj družb PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV in PI/BNP Paribas Fortis NV

(Zadeva C-535/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredbi (ES) št. 44/2001 in (ES) št. 1346/2000 — Njuni področji uporabe — Stečaj sodnega izvršitelja — Tožba, ki jo je vložil stečajni upravitelj, zadolžen za upravljanje in potek stečaja)

(2019/C 131/10)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vložnik kasacijske pritožbe: NK, stečajni upravitelj družb PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV in PI

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: BNP Paribas Fortis NV

Izrek

Člen 1(1) in (2)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da tožba, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, katere predmet je odškodninski zahtevek zaradi uveljavljanja deliktne ali kvazideliktne odgovornosti, ki jo je stečajni upravitelj vložil v okviru postopka zaradi insolventnosti in iztržek katere, če je tej tožbi ugodeno, se steče v stečajno maso, spada pod pojem „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu odstavka 1 te določbe in torej na stvarno področje uporabe te uredbe.

⁽¹⁾ UL C 412, 4.12.2017.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Svea hovrätt – Švedska) – Rebecka Jonsson/Société du Journal L'Est Républicain

(Zadeva C-554/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Evropski postopek v sporih majhne vrednosti — Uredba (ES) št. 861/2007 — Člen 16 — „Stranka, ki v pravdi ne uspe“ — Stroški postopka — Razdelitev — Člen 19 — Procesno pravo držav članic)

(2019/C 131/11)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Svea hovrätt

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Rebecka Jonsson

Nasprotna stranka: Société du Journal L'Est Républicain

Izrek

Člen 16 Uredbe (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero lahko nacionalno sodišče, kadar stranka v pravdi uspe samo deloma, naloži, da vsaka stranka nosi svoje stroške postopka, ali pa te stroške razdeli med stranki. V takem primeru lahko nacionalno sodišče načeloma prosto določi razdelitev navedenih stroškov, pod pogojem, da nacionalna procesna pravila o razdelitvi stroškov v čezmejnih sporih majhne vrednosti niso manj ugodna od procesnih pravil, ki urejajo podobne položaje v notranjem pravu, in da procesne zahteve v zvezi z razdelitvijo teh stroškov postopka ne pripeljejo do tega, da bi se zadevne osebe odrekle uporabi tega evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, ker bi bilo tožeči stranki naloženo, da kljub temu, da je v pravdi v veliki meri uspela, nosi svoje stroške postopka ali vsaj njihov znaten del.

(¹) UL C 402, 27.11.2017.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Audiencia Nacional – Španija) – Nestrade SA/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Zadeva C-562/17) (¹)

(Predhodno odločanje — Trinajsta direktiva 86/560/EGS — Postopki vračila davka na dodano vrednost (DDV) — Načeli enakovrednosti in učinkovitosti — Podjetje, ki nima sedeža v Evropski uniji — Prejšnja pravnomočna odločba o zavrnitvi vračila DDV — Napačna identifikacijska številka za DDV)

(2019/C 131/12)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia Nacional

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nestrade SA

Toženi stranki: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Izrek

Določbe Trinajste direktive Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da država članica pri uveljavljanju pravice do vračila davka na dodano vrednost (DDV) časovno omeji možnost popravljanja napačnih računov, na primer s popravljanjem na računu prvotno navedene identifikacijske številke za DDV, če se spoštujeta načeli enakovrednosti in učinkovitosti, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

(¹) UL C 437, 18.12.2017.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Općinski Sud u Rijeci – Hrvaška) – Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Zadeva C-630/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člena 56 in 63 PDEU — Svoboda opravljanja storitev — Prosti pretok kapitala — Nacionalna zakonodaja, v skladu s katero se pogodbe z mednarodnim elementom, ki so bile sklenjene z nepooblaščenim upnikom, razglasijo za nične — Uredba (EU) št. 1215/2012 — Člen 17(1) — Kreditna pogodba, sklenjena s fizično osebo za zagotavljanje turističnih nastanitvenih storitev — Pojem „potrošnik“ — Člen 24(1) — Izključna pristojnost v postopkih, katerih predmet so stvarne pravice na nepremičninah — Tožba za razglasitev ničnosti kreditne pogodbe in za izbris stvarnega zavarovanja iz zemljiške knjige)

(2019/C 131/13)

Jezik postopka: hrvaščina

Predložitevno sodišče

Općinski Sud u Rijeci

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Anica Milivojević

Tožena stranka: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Izrek

1. Člen 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, kot je ta iz postopka v glavni stvari, na podlagi katere so med drugim kreditna pogodba in pravni akti, sprejeti na podlagi te pogodbe, ki so bili sklenjeni na ozemlju te države članice med dolžnikom in upnikom s sedežem v drugi državi članici, ki mu pristojni organi prve države članice niso dali dovoljenja za opravljanje dejavnosti na njenem ozemlju, nični od datuma sklenitve te pogodbe, čeprav je bila ta sklenjena, preden je navedena zakonodaja začela veljati.
2. Člen 4(1) in člen 25 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah nasprotujeta zakonodaji države članice, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katero lahko dolžnik v okviru spora v zvezi s kreditno pogodbo z mednarodnim elementom, ki spada na področje uporabe te uredbe, vloži tožbo proti nepooblaščenemu upniku bodisi pred sodiščem države, na ozemlju katere ima upnik sedež, bodisi pred sodiščem v kraju, v katerem ima dolžnik stalno prebivališče ali sedež, in v skladu s katero je za odločanje o tožbi tega dolžnika pristojno le sodišče države, v kateri ima ta dolžnik stalno prebivališče, in to ne glede na to, ali je ta dolžnik potrošnik ali oseba, ki se ukvarja s poklicno ali pridobitno dejavnostjo.

3. Člen 17(1) Uredbe št. 1215/2012 je treba razlagati tako, da dolžnika, ki je sklenil kreditno pogodbo za izvedbo obnovitvenih del na nepremičnini, v kateri stalno prebiva, med drugim zato, da bi v njej ponujal turistične nastanitvene storitve, ni mogoče šteti za „potrošnika“ v smislu te določbe, razen če ima ta pogodba glede na okvir posla, za katerega je bila sklenjena in ki se presoja v celoti, tako rahlo vez s poklicno ali pridobitno dejavnostjo, da je povsem očitno, da je bila ta pogodba sklenjena zlasti za zasebne namene, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.
4. Člen 24, točka 1, prvi odstavek, Uredbe št. 1215/2012 je treba razlagati tako, da je tožba za izbris hipoteke, ki bremeni nepremičnino, iz zemljiške knjige tožba „v postopkih, predmet katerih so stvarne pravice na nepremičninah“, v smislu te določbe, vendar pa pod ta pojem ne spada tožba za razglasitev ničnosti kreditne pogodbe in notarske listine o ustanovitvi hipoteke za zavarovanje terjatve iz te pogodbe.

(¹) UL C 22, 22.1.2018.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – CCC - Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio

(Zadeva C-710/17) (¹)

(Predhodno odločanje — Javna naročila za gradnje — Direktiva 2004/18/ES — Člen 48(3) — Ocenjevanje in preverjanje tehničnih sposobnosti gospodarskih subjektov — Nacionalna določba, ki je ni mogoče šteti za prenos Direktive 2004/18 — Neobstoj neposrednega in nepogojnega sklicevanja na pravo Unije — Neobstoj zahteve, ki temelji na gotovem čezmejnem interesu — Nedopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe)

(2019/C 131/14)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CCC - Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Tožena stranka: Comune di Tarvisio

ob udeležbi: Incos Srl, RTI – Idrotermica F.lli Soldera, Gabriele Indovina

Izrek

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložil Consiglio di Stato (državni svet, Italija) z odločbo z dne 28. septembra 2017, ni dopusten.

(¹) UL C 112, 26.3.2018.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Catalunya – Španija) – Carlos Escribano Vindel/Ministerio de Justicia

(Zadeva C-49/18) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Ukrepi proračunskega varčevanja — Zmanjšanje plač v nacionalni javni upravi — Podrobna pravila — Različen učinek — Socialna politika — Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Direktiva 2000/78/ES — Člen 2(1) in (2)(b) — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 21 — Neodvisnost sodnikov — Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU)

(2019/C 131/15)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Carlos Escribano Vindel

Tožena stranka: Ministerio de Justicia

Izrek

1. Člen 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter člen 2(1) in (2)(b) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da s pridržkom preveritve, ki jo mora opraviti predložitevno sodišče, ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, s katero se je v okviru splošnih ukrepov znižanja plač v zvezi z omejitvami za odpravo čezmernega proračunskega primanjkljaja določilo različne odstotke znižanja plač za osnovne plače in dodatna plačila zaposlenih v sodstvu, kar je po mnenju predložitvenega sodišča vodilo do večjega odstotka znižanja plač za tiste, ki spadajo v dve plačni skupini nižjih kategorij tega sodstva, kot pa za tiste, ki spadajo v plačno skupino višje kategorije navedenega sodstva, čeprav prvi prejemajo nižje plačilo, so običajno mlajši in imajo običajno krajšo delovno dobo od drugih.
2. Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU je treba razlagati tako, da načelo neodvisnosti sodnikov ne nasprotuje temu, da se za tožečo stranko iz postopka v glavni stvari uporabi nacionalna ureditev, kot je ta v postopku v glavni stvari, s katero se je ne glede na naravo izvajanih funkcij, delovno dobo ali na pomen opravljanih nalog v okviru splošnih ukrepov znižanja plač v zvezi z omejitvami za odpravo čezmernega proračunskega primanjkljaja določilo različne odstotke znižanja plač za osnovne plače in dodatna plačila zaposlenih v sodstvu, kar je po mnenju predložitvenega sodišča vodilo do večjega odstotka znižanja plač za tiste, ki spadajo v dve plačni skupini nižjih kategorij tega sodstva, kot pa za tiste, ki spadajo v plačno skupino višje kategorije navedenega sodstva, čeprav prvi prejemajo nižje plačilo od drugih, če raven plače, ki jo ob znižanju plač iz postopka v glavni stvari prejema tožeča stranka v postopku v glavni stvari, ustreza pomembnosti funkcij, ki jih izvaja, in tako zagotavlja neodvisnost njenega sojenja, kar pa mora preveriti predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 152, 30.4.2018.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Labour Court – Irska) – Tomás Horgan, Claire Keegan/Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General

(Zadeva C-154/18) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Direktiva 2000/78/ES — Člen 2(2)(b) — Posredna diskriminacija zaradi starosti — Novozaposleni učitelji — Datum zaposlitve — Plačna lestvica in uvrstitve v plačne razrede ob zaposlitvi, ki sta manj ugodni kot tisti, ki se uporabljata za že zaposlene učitelje)

(2019/C 131/16)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Labour Court

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnici: Tomás Horgan, Claire Keegan

Nasprotne stranke v postopku s pritožbo: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland, Attorney General

Izrek

Člen 2(2)(b) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da ukrep, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da se od določenega datuma ob zaposlitvi novih učiteljev uporabita plačna lestvica in uvrstitev v plačne razrede, ki sta manj ugodni od tistih, ki sta se na podlagi pravil, ki so veljala pred tem ukrepom, uporabljali za učitelje, zaposlene pred tem datumom, ne pomeni posredne diskriminacije na podlagi starosti v smislu te določbe.

⁽¹⁾ UL C 166, 14.5.2018.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 13. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Arbeidsrechtbank Gent – Belgija) – Ronny Rohart/Federale Pensioendienst

(Zadeva C-179/18) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna varnost — Pravica do pokojnine na podlagi nacionalnega pokojninskega sistema za delavce — Neupoštevanje obdobja obveznega služenja vojaškega roka uradnika Evropske unije po nastopu njegove funkcije — Načelo lojalnega sodelovanja)

(2019/C 131/17)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Arbeidsrechtbank Gent

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ronny Rohart

Tožena stranka: Federale Pensioendienst

Izrek

Člen 4(3) PEU v povezavi s Kadrovskimi predpisi za uradnike Evropske unije, določenimi z Uredbo Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter o uvedbi posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za uradnike Komisije, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 723/2004 z dne 22. marca 2004, je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero se za določitev pravic do pokojnine delavca, ki je bil zaposlen kot delavec v tej državi članici, preden je postal uradnik Evropske unije, in je, potem ko je postal uradnik Unije, opravil obvezno služenje vojaškega roka v tej državi članici, temu delavcu zavrne izenačitev obdobja služenja vojaškega roka z obdobjem dejanskega dela kot delavec, do katere bi bil upravičen, če bi imel v času, ko je bil pozvan k temu služenju, ali vsaj eno leto v prvih treh letih po koncu služenja vojaškega roka zaposlitev, ki spada pod nacionalni pokojninski sistem.

(¹) UL C 182, 28.5.2018.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 7. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Oldenburg – Nemčija) – NK

(Zadeva C-231/18) (¹)

(Predhodno odločanje — Prevoz — Cestni promet — Uredba (ES) št. 561/2006 — Uredba (EU) št. 165/2014 — Obveznost uporabe tahografa — Izjema za vozila, ki se uporabljajo za prevoz živih živali s kmetij na lokalne trge in obratno ali s trgov v lokalne klavnice)

(2019/C 131/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Oldenburg

Stranke v postopku v glavni stvari

NK

ob udeležbi: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Izrek

Izraz „lokalni trgi“ iz člena 13(1)(p) Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 165/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014, je treba razlagati tako, da ne pomeni niti transakcije med trgovcem na veliko z živino in kmetom niti

samega trgovca na veliko z živino, tako da izjeme iz te določbe ni mogoče razširiti na vozila, ki prevažajo žive živali neposredno s kmetij v lokalne klavnice.

(¹) UL C 221, 22.6.2018.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. februarja 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zoper TC

(Zadeva C-492/18 PPU) (¹)

(Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Okvirni sklep 2002/584/PNZ — Evropski nalog za prijetje — Člen 12 — Pridržanje osebe v priporu — Člen 17 — Roki za sprejetje odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje — Nacionalna zakonodaja, ki določa odpravo pripora 90 dni po prijemu po uradni dolžnosti — Skladna razlaga — Odložitev rokov — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 6 — Pravica do svobode in varnosti — Različne razlage nacionalne zakonodaje — Jasnost in predvidljivost)

(2019/C 131/19)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank Amsterdam

Stranka v postopku v glavni stvari

TC

Izrek

Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa splošno in brezpogojno obveznost izpustitve zahtevane osebe, ki je bila prijeta na podlagi evropskega naloga za prijetje, na prostost ob izteku roka 90 dni od njenega prijeteja, če je podana resna begosumnost te osebe, ki je s primernimi ukrepi ni mogoče omejiti na sprejemljivo raven.

Člen 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni sodni praksi, ki omogoča pridržanje zahtevane osebe v priporu prek tega 90-dnevnega roka na podlagi razlage te nacionalne določbe, v skladu s katero je navedeni rok odložen, če izvršitveni pravosodni organ bodisi odloči, da pri Sodišču Evropske unije vloži predlog za sprejetje predhodne odločbe, bodisi počaka na odgovor na vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je predložil neki drug izvršitveni pravosodni organ, bodisi odločitev o predaji preloži, ker lahko v odreditveni državi članici obstaja dejanska nevarnost nečloveških ali nehumanih razmer v priporu, če ta sodna praksa ne zagotavlja skladnosti navedene nacionalne določbe z Okvirnim sklepom 2002/584 in vsebuje razhajanja, ki lahko pripeljejo do različnih trajanj pridržanja v priporu.

(¹) UL C 381, 22.10.2018.

Pritožba, ki jo je Felismino Pereira vložil 11. septembra 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 13. julija 2018 v zadevi T-606/16, Pereira/Komisija

(Zadeva C-571/18 P)

(2019/C 131/20)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Felismino Pereira (zastopnik: N. de Montigny, avocate)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče (sedmi senat) je s sklepom z dne 14. februarja 2019 pritožbo zavrglo kot očitno nedopustno.

Pritožba, ki jo je Petrus Kerstens vložil 11. septembra 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 26. junija 2018 v zadevi T-757/17, Kerstens/Komisija

(Zadeva C-577/18 P)

(2019/C 131/21)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Petrus Kerstens (zastopnik: C. Mourato, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče Evropske unije (šesti senat) je s sklepom z dne 22. januarja 2019 pritožbo zavrnilo.

Pritožba, ki jo je Adis Higiene, S.L. vložila 27. oktobra 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 10. avgusta 2018 v zadevi T-309/18, Adis Higiene/EUIPO – Farecla Products (G3 Extra Plus)

(Zadeva C-669/18 P)

(2019/C 131/22)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnica: Adis Higiene, S.L. (zastopnica: M. J. Sanmartín Sanmartín, odvetnica)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 27. februarja 2019 pritožbo zavrnilo in družbi Adis Higiene, S.L. naložilo plačilo njenih stroškov.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 9. novembra 2018 – Ascopiave SpA in drugi/Ministero dello Sviluppo Economico in drugi

(Zadeva C-711/18)

(2019/C 131/23)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Ascopiave SpA, Bim Belluno Infrastrutture SpA, Centria Srl, Retipiù Srl, Pasubio Distribuzione Gas Srl - Unipersonale, Pasubio Group SpA, Unigas Distribuzione Srl

Tožene stranke: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero per gli Affari Regionali e le Autonomie

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba pravo Unije in zlasti skupna pravil notranjega trga z električno energijo in zemeljskim plinom ter načeli pravne varnosti in zaupanja v pravo razlagati tako, da dovoljujejo retroaktivno uporabo meril za določitev višine povračil, do katerih so upravičeni nekdanji koncesionarji, ki posega v prejšnja pogodbeno razmerja, oziroma ali je takšna uporaba – tudi z vidika sorazmernosti – utemeljena zaradi potrebe po zagotavljanju varstva drugih splošnih interesov, upoštevni na evropski ravni in povezanih s potrebo po zagotavljanju boljšega varstva konkurence na zadevnem trgu ob sočasnem zagotavljanju večjega varstva odjemalcev, ki bi lahko posredno občutili posledice morebitnega povišanja zneskov, do katerih so upravičeni nekdanji koncesionarji?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 3. decembra 2018 – Ryanair Designated Activity Company/Országos Rendőr-főkapitányság

(Zadeva C-754/18)

(2019/C 131/24)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ryanair Designated Activity Company

Tožena stranka: Országos Rendőr-főkapitányság

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS ⁽¹⁾ v zvezi s pravico vstopa razlagati tako, da za namene navedene direktive tako posest veljavnega dovoljenja za prebivanje iz člena 10 te direktive kot tudi posest dovoljenja za stalno prebivanje, ki je omenjeno v členu 20, izvzemata družinskega člana iz zahteve po vizumu ob vstopu na ozemlje države članice?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen, ali je treba člen 5 Direktive 2004/38 in njegov odstavek 2 razlagati enako, če je oseba, ki je družinski član državljana Unije in ki ni državljan druge države članice, pridobila pravico do stalnega prebivanja v Združenem kraljestvu in je ta država izdala dovoljenje za stalno prebivanje? Povedano drugače, ali dovoljenje za stalno prebivanje iz člena 20 te direktive, ki ga izda Združeno kraljestvo, izvzame osebo, ki ga ima, iz zahteve po vizumu ne glede na to, da v navedeni državi ne velja niti Uredba Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve, omenjena v členu 5(2) Direktive 2004/38, niti Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah)?
3. Če je odgovor na prvo in drugo vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen, ali je treba že to, da ima oseba dovoljenje za prebivanje, izdano v skladu s členom 20 Direktive 2004/38, šteti za zadosten dokaz, da je imetnik dovoljenja družinski član državljana Unije in da lahko, ne da bi bilo treba to kakor koli dodatno dokazovati ali potrjevati, kot družinski član vstopi na ozemlje druge države članice in je izvzet iz vizumske obveznosti na podlagi člena 5(2) navedene direktive?
4. Če bi Sodišče na tretje vprašanje za predhodno odločanje odgovorilo nikalno, ali je treba člen 26(1)(b) in (2) Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma razlagati tako, da mora letalski prevoznik poleg potnih listin preveriti tudi, ali je potnik, ki namerava potovati z dovoljenjem za stalno prebivanje iz člena 20 Direktive 2004/38, dejansko in v resnici družinski član državljana Unije ob vstopu?
5. Če bi Sodišče na četrto vprašanje za predhodno odločanje odgovorilo pritrdilno:
 - i. Ali mora letalski prevoznik, če ne more ugotoviti, ali je potnik, ki namerava potovati z dovoljenjem za stalno prebivanje iz člena 20 Direktive 2004/38, dejansko družinski član državljana Unije ob vstopu, zavrniti vkrcanje na letalo in tej osebi zavrniti prevoz v drugo državo članico?
 - ii. Ali se lahko, če letalski prevoznik ne preveri te okoliščine in ne zavrne prevoza potniku, ki ne more dokazati svojega statusa družinskega člana – ki pa ima dovoljenje za stalno prebivanje – temu prevozniku iz tega razloga naloži globa na podlagi člena 26(2) Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46.

Pritožba, ki jo je Wallapop, S.L. vložila 5. decembra 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 3. oktobra 2018 v zadevi T-186/17, Unipreus/EUIPO – Wallapop (wallapop)

(Zadeva C-763/18 P)

(2019/C 131/25)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnica: Wallapop, S.L. (zastopnika: D. Sarmiento Ramírez-Escudero in N. Porxas Roig, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino in Unipreus, S.L.

Predloga

Tožeča stranka Sodišču predlaga:

- naj iz razlogov, navedenih v edinem pritožbenem razlogu, da storitve iz postopka v glavni stvari niso podobne, razveljavi sodbo.
- Naj družbi Unipreus naloži plačilo stroškov družbe Wallapop tako v postopku na prvi stopnji kot v tem postopku pred Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Družba Wallapop se pritožuje zoper sodbo Splošnega (šesti senat) z dne 3. oktobra 2018, izdano v zadevi T-186/17 ⁽¹⁾, v zvezi s postopkom z ugovorom, ki ga je družba Unipreus sprožila zoper prijavo figurativne znamke Evropske unije št. 13 268 941, ki jo je vložila družba Wallapop.

Pritožba temelji na enem samem pritožbenem razlogu, s katerim se zatrjuje kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije ⁽²⁾ [zdaj člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije] in sodne prakse, ki razlaga oceno podobnosti med storitvami.

Pritožnica zlasti utemeljuje pritožbeni razlog s tem, da je Splošno sodišče napačno uporabilo merila, ki so se izoblikovala v sodni praksi, za določitev podobnosti uporabe med znamkama; v bistvu ni upoštevalo pojma trženja in storitev, ki se običajno ponujajo na spletnem trgu v skladu z njegovo pravno opredelitvijo in opredelitvijo iz sodne prakse; to so posredniške storitve, ne pa trženje ali podobne storitve.

Ta napačna presoja Splošnega sodišča se prenaša na analizo podobnosti med zadevnimi storitvami, ki jo je to sodišče opravilo v svoji sodbi, z uporabo meril sodne prakse, določenih v ta namen (kot so narava, distribucijski kanali, namen in zaznava oziroma konkurenca in dopolnjevanje med storitvami).

⁽¹⁾ Sodba z dne 3. oktobra 2018, Unipreus/EUIPO – Wallapop (wallapop) (T-186/17, neobjavljena, EU:T:2018:640).

⁽²⁾ UL 2009, L 78, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberverwaltungsgerichts Rheinland-Pfalz (Nemčija)
28. decembra 2018 – Landkreis Südliche Weinstraße/PF in drugi**

(Zadeva C-830/18)

(2019/C 131/26)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Landkreis Südliche Weinstraße

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: PF in drugi

Intervenient: Vertreter des öffentlichen Interesses

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 7(2) Uredbe (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev v Uniji ⁽¹⁾ razlagati tako, da je predpis nacionalnega prava, ki obveznost nacionalnih lokalnih skupnosti (Landkreise; okrožja), da zagotovijo šolski prevoz, omejuje na prebivalce nadrejene federalne enote (zvezne dežele), posredno diskriminatoren, tudi če iz ugotovljenega dejanskega stanja izhaja, da so zaradi pogoja prebivanja iz te ugodnosti izključeni pretežno prebivalci s preostalih območij države članice?

Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti pritrdilno:

2. Ali je učinkovita organizacija šolstva nujni razlog v splošnem interesu, s katerim je mogoče utemeljiti posredno diskriminacijo?

⁽¹⁾ ULL 141, 2011, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Timișoara (Romunija) 24. decembra 2018 – SC Terracult SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara - Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Zadeva C-835/18)

(2019/C 131/27)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel Timișoara

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: SC Terracult SRL

Nasprotni stranki: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara - Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, Direktiva o DDV ⁽¹⁾ ter načela davčne nevtralnosti, učinkovitosti in sorazmernosti nasprotujejo upravni praksi in/ali razlagi določb nacionalne zakonodaje, s katero se onemogoča popravek nekaterih računov in posledično vnos popravljenih računov v obračun DDV za obdobje, v katerem je bil izveden popravek, za transakcije, izvedene v obdobju, ki je bilo predmet finančnega inšpekcijskega nadzora, po katerem so davčni organi izdali odločbo o odmeri davka, ki je postala pravnomočna, če se po izdaji odločbe o odmeri davka ugotovijo dodatni podatki in informacije, zaradi katerih bi se uporabila drugačna davčna ureditev?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 2006, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul București (Romunija) 3. januarja 2019 – SC Mitliv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Zadeva C-9/19)

(2019/C 131/28)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunalul București

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SC Mitliv Exim SRL

Toženi stranki: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali določbe člena 2 in člena 273 Direktive Sveta 2006/[1]12 z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾, člena 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 325 PDEU v zvezi z okoliščinami, kakršne so v postopku v glavni stvari, nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, ki omogoča nastanek vseh naslednjih položajev:

— plačilo zneska za škodo zaradi kaznivega dejanja, ugotovljeno v predkazenskem postopku iz drugega naslova kot davčna terjatev;

- izvedba nadaljnega davčnega pregleda, ki je bil opravljen vzporedno s kazenskim postopkom, v katerem je bil obdolženi zavezanec obravnavan zaradi kaznivega dejanja davčne utaje, in s katerim so bile zoper njega ugotovljene dodatne davčne obveznosti glede obdobja in zneska, ki je bil že dan na razpolago državnim organom med predkazenskim postopkom, pri čemer pa je bila odločitev o upravni pritožbi, vloženi zoper sprejete sklepe ob pregledu, prekinjena do zaključka kazenskega postopka;
 - zaključek kazenskega postopka na prvi stopnji z obtožbo obdolženca, med drugim tudi na plačilo celotnega zneska iz naslova solidarnosti, za katerega je bilo med predkazenskim postopkom ugotovljeno, da ga dolgujejo vsi obdolženci, čeprav je obravnavanega zavezanca bremenil samo del tega zneska, ki ga je ta že plačal, in v kolikšni meri so vsa ta dejstva skupaj pretirana zoper obravnavanega zavezanca?
2. Ali je v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, tudi z namenom zagotoviti cilj pobiranja finančnih obveznosti, dolgovanih državi, in za boj proti goljufijam, ravnanje državnih organov, in sicer to, da z davčnega vidika ne upoštevajo plačila, ki je bilo izvedeno pred pravnomočnostjo upravnih in kazenskih sankcij, skladno z načeli prava Unije na splošno in posebej z načelom prepovedi ponovnega sojenja o isti stvari, ob upoštevanju, da je bil s plačilom pokrit en del ugotovljene davčne obveznosti?
3. Ali je treba glede na odgovor na prvo in drugo vprašanje zgoraj pravo Evropske unije razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero se izterjave davka, ki je v nasprotju s pravom Unije, ne šteje za enakovredno [...] primeru, ko je zavezanec med predkazenskim postopkom povrnil škodo povezano s kaznivim dejanjem, da bi mu bilo priznано zmanjšanje kazni za polovico, ob neobstoju davčne terjatve organov, ki so pristojni za njeno objavo, ali pravnomočne sodbe, ki bi jo izreklo kazensko sodišče, če so mu davčni organi ob davčnem pregledu odredili dodatne davčne obveznosti glede obdobja in glede zneska, ki je bil že dan na razpolago državnim organom, davek pa je bil prejet neutemeljeno od trenutka plačila do določitve davčnega bremena na podlagi davčne terjatve ali pravnomočne kazenske sodbe?

⁽¹⁾ ULL 347, 2006, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Obersten Gerichtshofs (Avstrija) 18. januarja 2019 –
AT/Pensionsversicherungsanstalt**

(Zadeva C-32/19)

(2019/C 131/29)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in revidentka: AT

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku z revizijo: Pensionsversicherungsanstalt

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 17(1)(a) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES⁽¹⁾ z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (Direktiva o državljanstvu Unije ali Direktiva o prostem gibanju, v nadaljevanju: Direktiva o državljanstvu Unije), razlagati tako, da so delavci, ki so v času, ko so prenehali z delom, dosegli starost, ki je v državi zaposlitve zakonsko določena za upravičenost do starostne pokojnine, za to, da bi pridobili pravico do stalnega prebivališča pred iztekom dobe petih let, morali nazadnje delati v državi zaposlitve najmanj zadnjih 12 mesecev in v njej prebiti nepretrgoma več kot tri leta?
2. Če je odgovor na vprašanje 1 nikalen:

Ali imajo delavci v skladu s prvim primerom iz člena 17(1)(a) Direktive o državljanstvu Unije pravico do stalnega prebivališča, če začnejo v drugi državi članici delati v času, v katerem je mogoče predvideti, da bodo lahko svoje delo, preden bodo dosegli zakonsko upokojitveno starost, opravljali le sorazmerno kratek čas in bodo vsekakor zaradi nizkih dohodkov po prenehanju z delom odvisni od sistema socialne pomoči države članice gostiteljice?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 25. januarja 2019 –
HA/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst**

(Zadeva C-47/19)

(2019/C 131/30)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: HA

Tožena stranka: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pojem šolskega ali univerzitetnega izobraževanja iz člena 132(1)(i) in (j) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost⁽¹⁾ (Direktiva o skupnem sistemu davka na dodano vrednost) zajema tudi pouk deskanja in jadranja? Ali zadostuje, če se tak pouk ponuja na vsaj eni šoli ali univerzi države članice?
2. Ali je za opredelitev kot šolsko ali univerzitetno izobraževanje v smislu člena 132(1)(i) in (j) Direktive o skupnem sistemu davka na dodano vrednost treba, da je pouk ocenjen, ali zadostuje, da tečaj deskanja ali jadranja poteka v okviru dejavnosti šole ali univerze, na primer razrednega izleta?

3. Ali lahko priznanje šole deskanja in jadranja kot organizacije s podobnim namenom v smislu člena 132(1)(i) Direktive o skupnem sistemu davka na dodano vrednost temelji na določbah zakonodaje o šolah ali univerzah, v skladu s katerimi so tudi zunanji tečajji deskanja ali jadranja del pouka športne vzgoje ali univerzitetnega izobraževanja učiteljev športne vzgoje z oceno ali drugim izkazom uspeha, in/ali splošnem interesu za športne dejavnosti? Ali je pogoj za tako priznanje, da šola ali univerza neposredno ali posredno prevzame stroške tečajev?
4. Ali tečajji deskanja ali jadranja v okviru razrednega izleta pomenijo opravljanje storitev, ki je tesno povezano z varstvom otrok in mladine v smislu člena 132(1)(h) Direktive o skupnem sistemu davka na dodano vrednost; če je odgovor pritrdilen, ali je pogoj za to, da varstvo traja določeno obdobje?
5. Ali besedna zveza „poučevanje, ki ga učitelji opravljajo zasebno in se nanaša na šolsko ali univerzitetno izobraževanje“ iz člena 132(1)(j) Direktive o skupnem sistemu davka na dodano vrednost določa, da poučuje davčni zavezanec osebno?

(¹) UL 2006, L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Združeno kraljestvo) 1. februarja 2019 – Kaplan International colleges UK Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Zadeva C-77/19)

(2019/C 131/31)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Kaplan International colleges UK Ltd

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Kakšna je ozemelska veljavnost oprostitve iz člena 132(1)(f) Direktive Sveta 2006/112/ES (¹)? In sicer, (i) ali se nanaša tudi na CSG, ki ima sedež v državi članici, ki ni ena od držav članic članov CSG? In če je tako, (ii) ali se nanaša tudi na CSG, ki ima sedež zunaj Evropske unije?
2. Če je oprostitev CSG načeloma na voljo subjektu, ki ima sedež v državi članici, ki ni ista država članica, v kateri je eden ali več članov CSG, in prav tako na voljo CSG s sedežem zunaj Evropske unije, kako bi bilo treba uporabiti merilo, da ne sme biti verjetno, da bi oprostitev povzročila izkrivljanje konkurence? Zlasti:
 - a) Ali se uporabi za potencialno izkrivljanje, ki vpliva na druge prejemnike podobnih storitev, ki niso člani CSG, ali pa se uporabi samo za potencialno izkrivljanje, ki vpliva na potencialne alternativne ponudnike storitev članom CSG?

- b) Če se uporabi za druge prejemnike, ali sploh obstaja resnična verjetnost izkrivljanja, če drugi prejemniki, ki niso člani CSG lahko bodisi prosijo, da se pridružijo zadevni CSG, ali pa ustanovijo svojo CSG za podobne storitve, ali pa pridobijo enakovredne prihranke iz naslova DDV z drugimi metodami (kot je ustanovitev podružnice v zadevni državi članici ali tretji državi)[?]
- c) Če se uporabi samo za druge ponudnike, ali je treba to, kako resnična je verjetnost izkrivljanja, presojati tako, da se ugotovi, ali je CSG prepričana, da bo še naprej opravljala storitve za svoje člane ne glede na to, ali je oprostitev DDV na voljo – in torej presojati glede na dostop do alternativnih ponudnikov na nacionalnem trgu, na katerem imajo sedež člani CSG? Če je tako, ali je pomembno, da je CSG prepričana, da bo še naprej opravljala storitve za svoje člane, ker so del iste skupine družb[?]
- d) Ali bi bilo treba potencialno izkrivljanje presojati na nacionalni ravni v zvezi z alternativnimi ponudniki v tretji državi, v kateri ima sedež CSG?
- e) Ali je dokazno breme v zvezi z dokazovanjem verjetnosti izkrivljanja na davčnem organu v Uniji, ki izvaja Direktivo o DDV?
- f) Ali mora davčni organ v Uniji naročiti posebno izvedensko oceno trga v tretji državi, kjer ima CSG sedež?
- g) Ali je mogoče obstoj resnične verjetnosti izkrivljanja dokazati z opredelitvijo komercialnega trga v tretji državi?
3. Ali je mogoče oprostitev CSG uporabiti v okoliščinah te zadeve, kjer so člani CSG med seboj ekonomsko, finančno ali organizacijsko povezani?
4. Ali je mogoče oprostitev CSG uporabiti v okoliščinah, v katerih so člani oblikovali skupino za DDV, ki je edini davčni zavezanec? Ali bi bil odgovor drugačen, če družba KIC, ki je članica predstavnica skupine za DDV, za katero so (v skladu z nacionalnim pravom) storitve opravljene, ni članica CSG? Če bi bil odgovor drugačen, ali je ta razlika odpravljena s tem, da nacionalno pravo določa, da ima član predstavnik značilnosti in status članov CSG za namene uporabe oprostitve CSG?

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1)

Pritožba, ki jo je Republika Litva vložila 1. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 22. novembra 2018 v zadevi T-508/15, Republika Litva/Evropska komisija

(Zadeva C-79/19 P)

(2019/C 131/32)

Jezik postopka: litovščina

Stranki

Pritožnica: Republika Litva (zastopnik: R. Krasuckaitė)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-508/15 (¹) (v nadaljevanju: izpodbijana sodba) v delu, v katerem je Splošno sodišče s to sodbo zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Evropske komisije (EU) 2015/1119 z dne 22. junija 2015;

- razglasi ničnost Izvedbenega sklepa Evropske komisije (EU) 2015/1119 z dne 22. junija 2015 ⁽²⁾ ali zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbena razloga in bistvene trditve

Republika Litva v utemeljitev predloga za razveljavitev sodbe Splošnega sodišča v zadevi T-508/15 navaja ta razloga:

- (1) Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je v točki 83 izpodbijane sodbe ugotovilo, da se odstopanje iz člena 33m(1) Uredbe št. 1257/1999 ⁽³⁾ nanaša zgolj na starost oseb, ki prenašajo kmetijo, ker se ta določba očitno nanaša na mlečne kvote kot dokaz tržne kmetijske proizvodnje.
- (2) Splošno sodišče je v točkah od 74 do 79 izpodbijane sodbe izkrivilo dejstva s tem, da je ugotovilo, da vlada Republike Litve ni dokazala, da je mlečna kvota pomenila, da je pritožnica opravljala tržno kmetijsko proizvodnjo, kar v bistvu ni ustrezalo dokumentaciji zadeve, ki mu je bila predložena.

⁽¹⁾ Sodba Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 22. novembra 2018, Republika Litva/Evropska komisija, T-508/15 (EU:T:2018:828).

⁽²⁾ (UL 2015 L 182, str. 39).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1257/1999 z dne 17. maja 1999 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) ter o spremembi in razveljavitvi določenih uredb (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 25, str. 391).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo cour d'appel de Bruxelles (Belgija) 8. februarja 2019 – Viasat UK Ltd, Viasat Inc./Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Zadeva C-100/19)

(2019/C 131/33)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnici: Viasat UK Ltd, Viasat Inc.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Prostovoljni stranski intervenientki: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 4(1)(c)(ii), člen 7(1) in člen 8(1) Odločbe 626/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2008 o izbiri in odobritvi sistemov, ki zagotavljajo mobilne satelitske storitve (MSS) ⁽¹⁾, razlagati tako, da če je dokazano, da obratovalec, izbran v skladu z naslovom II zadnjenavedene odločbe, do končnega datuma iz člena 4(1)(c)(ii) te določbe ni zagotovil mobilnih satelitskih storitev prek mobilnega satelitskega sistema, mu morajo pristojni organi držav članic iz člena 8(1) te odločbe zavrniti odobritev za namestitve dopolnilnih talnih komponent, ker ni upošteval obveze, sprejete v svoji prijavi?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je treba te določbe razlagati tako, da lahko pristojni organi držav članic iz člena 8(1) te odločbe v istih okoliščinah temu obratovalcu zavrnejo odobritev za namestitve dopolnilnih talnih komponent, ker na dan 13. junija 2016 ni upošteval obveze glede pokritosti?

(¹) ULL 172, 2008, str. 15.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Obvodní soud pro Prahu 9 (Češka republika)
12. februarja 2019 – XR/Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**

(Zadeva C-107/19)

(2019/C 131/34)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Obvodní soud pro Prahu 9

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: XR

Tožena stranka: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba odmor, ko mora biti delavec svojemu delodajalcu na voljo v dveh minutah, če gre za nujni poziv, šteti za „delovni čas“ v smislu člena 2 Direktive 2003/88/ES (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa?
2. Ali na presojo zgornjega vprašanja vpliva dejstvo, da je taka prekinitve [odmora] v primeru nujnega poziva samo slučajna in nepredvidljiva oziroma, odvisno od primera, kako pogosto do take prekinitve pride?
3. Ali lahko sodišče prve stopnje, ki odloča po tem, ko je višje sodišče razveljavilo njegovo sodbo in mu jo vrnilo v ponovno razsojanje, ne upošteva pravnega mnenja, ki ga je izrazilo višje sodišče in ki je zavezujoče za sodišče prve stopnje, če je to mnenje v nasprotju s pravom Unije?

(¹) UL 2003 L 299, str. 9

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 14. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti razširjeni senat) z dne 4. decembra 2018 v zadevi T-518/16, Carreras Sequeros in drugi/Komisija

(Zadeva C-119/19 P)

(2019/C 131/35)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: T. S. Bohr, G. Gattinara, L. Vernier, agenti)

Druge stranke v postopku: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserochi, Marc Thieme Groen, Evropski parlament, Svet Evropske unije

Predlog

- Sodba z dne 4. decembra 2018, *Carreras Sequeros in drugi/Komisija*, T-518/16, naj se razveljavi;
- zadeva naj se vrne Splošnemu sodišču, da to odloči o drugem, tretjem in četrtem tožbenem razlogu, ki so bili navedeni na prvi sot-pnji;
- odločitev o stroških naj se pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija navaja dva pritožbena razloga.

1. V okviru prvega pritožbenega razloga se Komisija sklicuje na napačno uporabo prava pri razlagi člena 31(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).

Prvi del prvega pritožbenega razloga se nanaša na napačno uporabo prava pri razlagi vsebine člena 31(2) Listine. Vsebina pravice osebe do plačanega letnega dopusta, ki jo zagotavlja člen 31(2), je pojasnjena v členu 7 Direktive 2003/88⁽¹⁾. Zato je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je upoštevalo druge določbe Direktive 2003/88, kot sta člena 14 in 23, in s tem, da je štelo, da se uporabljata za zakonodajalca Kadrovskih predpisov.

V okviru drugega dela prvega pritožbenega razloga se Komisija sklicuje na napačno uporabo prava pri razlagi člena 31(2) Listine, ker je Splošno sodišče ugotovilo, da znižanje iz člen 6 Priloge X h Kadrovskim predpisom ni združljivo z domnevnim načelom, v skladu s katerim se spodbuja izboljšanje življenjskih in delovnih razmer. Tako načelo nima nobene pravne podlage.

Tretji del prvega pritožbenega razloga se nanaša, podredno, na napačno uporabo prava pri razlagi drugih določb Kadrovskih predpisov, ki tvorijo sobesedilo člena 6 Priloge X h Kadrovskim predpisom. Splošno sodišče je druge določbe Kadrovskih predpisov neupravičeno izključilo iz svoje presoje zgolj zato, ker so že obstajale pred uvedbo spremembe člena 6 Priloge X h Kadrovskim predpisom. Zakonodajalec ima pri izbiri ukrepov za spremembo ali ohranitev široko diskrecijsko pravico.

2. Komisija se v okviru drugega pritožbenega razloga sklicuje na napačno uporabo prava pri razlagi člena 52(1) Listine. Splošno sodišče ni upoštevalo sodne prakse, v skladu s katero ima zakonodajalec široko diskrecijsko pravico pri spremembi Kadrovskih predpisov in v skladu s katero je kršitev načela sorazmernosti mogoče ugotoviti le, če je zakonodajalec očitno prestopil meje te diskrecijske pravice.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381).

Pritožba, ki jo je Hamas vložil 14. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi razširjeni senat) z dne 14. decembra 2018 v zadevi T-400/10 RENV, Hamas/Svet

(Zadeva C-122/19 P)

(2019/C 131/36)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnik: Hamas (zastopnik: L. Glock, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Svet Evropske unije, Francoska republika, Evropska komisija

Predlog

— Sodba z dne 14. decembra 2018, Hamas/Svet, T-400/10 RENV, naj se razveljavi v delu, v katerem se z njo zavrača predlog za ugotovitev ničnosti teh aktov:

— Sklep Sveta 2011/430/SZVP z dne 18. julija 2011 (UL 2011, L 188, str. 47) o posodobitvi seznama oseb, skupin in organizacij, za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931/SZVP o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu, sklepi Sveta 2011/872/SZVP z dne 22. decembra 2011 (UL 2011, L 343, str. 54), 2012/333/SZVP z dne 25. junija 2012 (UL 2012, L 165, str. 72), 2012/765/SZVP z dne 10. decembra 2012 (UL 2012, L 337, str. 50), 2013/395/SZVP z dne 25. julija 2013 (UL 2013, L 201, str. 57), 2014/72/SZVP z dne 10. februarja 2014 (UL 2014, L 40, str. 56), in 2014/483/SZVP z dne 22. julija 2014 (UL 2014, L 217, str. 35) s katerim se posodablja in po potrebi spreminjam seznam oseb, skupin in organizacij za katere se uporabljajo členi 2, 3 in 4 Skupnega stališča 2001/931/SZVP o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu in razveljavljajo sklepi 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 oziroma 2014/72,

in

— izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 687/2011 z dne 18. julija 2011 (UL 2011, L 188, str. 2), št. 1375/2011 z dne 22. decembra 2011 (UL 2011, L 343, str. 10), št. 542/2012 z dne 25. junija 2012 (UL 2012, L 165, str. 12), št. 1169/2012 z dne 10. decembra 2012 (UL 2012, L 337, str. 2), št. 714/2013 z dne 25. julija 2013 (UL 2013, L 201, str. 10), št. 125/2014 z dne 10. februarja 2014 (UL 2014, L 40, str. 9), in št. 790/2014 z dne 22. julija 2014 (UL 2014, L 217, str. 1), o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu, s katerimi so razveljavljene izvedbene uredbe (EU) št. 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 oziroma 125/2014,

v delu, v katerem se ti akti nanašajo na Hamas vključno s Hamas-Izz al-Din al-Qassem.

— Dokončno odloči o vprašanih, ki so predmet te pritožbe;

— Svetu naloži plačilo vseh stroškov v zadevah T-400/10, T-400/10 RENV, C-79/15 P in v tej zadevi.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načel v zvezi z razdelitvijo dokaznega bremena glede resničnosti dejstev:

— Splošno sodišče je kršilo načela glede razdelitve dokaznega bremena, ki so opredeljena v sodbi Svet/Hamas, C-79/15 P, in je Hamasu naložilo zelo težko, celo nemogoče, dokazno breme;

- podredno, Splošno sodišče je kršilo načela glede razdelitve dokaznega bremena s presojo, da Hamas ni konkretno in podrobno izpodbijal dejstev, ki jih je ugotovil Svet;
 - Splošno sodišče ni izpolnilo svoje obveznosti, da pravno zadostno odgovori na vse argumente, ki jih tožeča stranka navaja glede možnosti, da se ji pripišejo teroristična dejanja.
2. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do učinkovitega sodnega nadzora:
- Splošno sodišče pritožniku ni zagotovilo pravice do učinkovitega sodnega nadzora s tem, da ni ugotovilo, da Svet ni dokazal resničnosti dejstev iz njegove obrazložitve;
 - Splošno sodišče je še nadalje kršilo pravico do učinkovitega sodnega nadzora, čeprav je ukrep procesnega vodstva potrdil, da sporni akti niso temeljili na dovolj trdni dejanski podlagi;
 - Splošno sodišče je na škodo pritožnika zavrnilo tožbeni razlog napake Sveta v zvezi z resničnostjo dejstev po neuravnoteženem postopku.
3. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na to, da je Splošno sodišče kršilo člen 1(4) skupnega stališča s tem, da je presodilo, da je bila britanska odločba, na katero se je skliceval Svet, obsodba:
- Opredelitev obsodbe, ki jo podaja Splošno sodišče, ni skladna z merili, določenimi v Skupnem stališču 2001/931, in obveznosti obrazložitve aktov odvzame ves pomen;
 - Splošno sodišče je izhajajoč iz te napačne opredelitve tudi onemogočilo sodni nadzor nad kvalifikacijo dejstev iz nacionalnih odločb.
4. Četrty pritožbeni razlog: Splošno sodišče je tožbeni razlog, da Svet ni dovolj upošteval razvoj situacije zaradi poteka časa, lahko zavrnil le s kršitvijo člena 61, drugi odstavek, Statuta Sodišča, z nezakonito nadomestitvijo razlogov in z opiranjem na napačno premiso.
5. Peti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 296 PDEU s tem, da je razsodilo, da so dejstva, ki jih je avtonomno ugotovil Svet, in njihova kvalifikacija podana dovolj natančno in konkretno v obrazložitvi, tako da jih tožeča stranka lahko izpodbija in jih sodišče lahko preizkusi.

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 15. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti razširjeni senat) z dne 4. decembra 2018 v zadevi T-518/16, Carreras Sequeros in drugi/Komisija

(Zadeva C-126/19 P)

(2019/C 131/37)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bauer, R. Meyer, agenta)

Druge stranke v postopku: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserochi, Marc Thieme Groen, Evropska komisija, Evropski parlament

Predlog

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- pritožbi ugodi;
- zadevo obravnava in tožbo zavrne kot neutemeljeno;
- tožečim strankam naloži plačilo stroškov, ki jih je Svet imel v okviru tega postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava s strani Splošnega sodišča glede njegove pristojnosti. Razdeljen je na dva dela.

— Prvi del se nanaša na predmet tožbe. Svet trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v izreku sodbe „odločbe o zmanjšanju števila dni letnega dopusta [tožečih strank] za leto 2014“ razglasilo za nične, Komisiji implicitno naložilo, da za izvršitev sodbe ponovno določi število dni dopusta, do katerega so bile tožeče stranke upravičene pred spremembo statuta. S tem in ker ni popravilo predmeta tožbe, je Splošno sodišče prekoračilo svojo pristojnost. Če pa tak popravek ni bil mogoč, bi bilo treba tožbo razglasiti za nedopustno.

— Z drugim Svet delom trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je dopustilo, da tožeče stranke z ugovorom izpodbijajo zakonitost celotne ureditve letnega dopusta iz člena 6 Priloge X h Kadrovskim predpisom, zlasti ureditve, ki se uporablja od leta 2016, in ne le določbe, ki jo je Komisija izvedla v odločbi o določitvi letnega dopusta tožečih strank za leto 2014, kršilo obseg svoje pristojnosti v nasprotju z ustaljeno sodno prakso, v skladu s katero mora biti obseg ugovora nezakonitosti omejen na to, kar je nujno potrebno za rešitev spora, med izpodbijano posamično odločbo in splošnim aktom, na katerega se nanaša ugovor, pa mora obstajati neposredna pravna vez.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava s strani Splošnega sodišča pri ugotovitvi, da zmanjšanje števila dni letnega dopusta, ki je bilo opravljeno z novim členom 6 Priloge X h Kadrovskim predpisom, vpliva na pravico tožečih strank do letnega dopusta.

Na prvem mestu je Splošno sodišče s tem, da je presodilo, da se je na direktivo (v obravnavanem primeru Direktivo 2003/88⁽¹⁾) v nekaterih primerih mogoče sklicevati proti institucijam, kršilo ustaljeno sodno prakso, v skladu s katero so direktive naslovljene na države članice, ne pa na institucije ali organe Unije, in se zato za določbe direktive ne more šteti, da se z njimi nalagajo obveznosti institucijam v njihovih razmerjih z njihovim osebjem.

Na drugem mestu je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da naj bi bil zakonodajalec zavezan z vsebino Direktive 2003/88, ki je bila navedena v pojasnilih predsedstva k členu 31(2) Listine o temeljnih pravicah.

Na tretjem mestu je Splošno sodišče kršilo obseg člena 31(2) Listine o temeljnih pravicah, ker cilj tega člena v nasprotju s tem, kar je razsodilo Splošno sodišče, ni izboljšanje življenjskih in delovnih razmer, ampak zagotovitev ustrezne ravni varstva vseh delavcev v Uniji.

Na tretjem mestu je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da se s členom 6 Priloge X h Kadrovskim predpisom krši pravica do letnega dopusta iz člena 31(2) Listine o temeljnih pravicah, saj so uradniki, napoteni v tretjo državo, upravičeni do skupnega števila dni dopusta, ki krepko presega najmanjše trajanje 20 dni, določeno z Direktivo 2003/88.

3. Tretji pritožbeni razlog, naveden podredno, se nanaša na napačno uporabo prava glede upravičenosti domnevne kršitve pravice do dopusta. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da utemeljitev izpodbijanega ukrepa ni pomenila ciljev javnega interesa, in ker ni preučilo, ali omejitve pravice do dopusta glede na cilj, ki se mu sledi, ne pomeni nesorazmernega in nedopustnega posega, ki škoduje bistvu tako zagotovljene pravice.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381).

Pritožba, ki jo je Groupe Canal + vložila 15. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 12. decembra 2018 v zadevi T-873/16, Groupe Canal +/Komisija

(Zadeva C-132/19 P)

(2019/C 131/38)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Groupe Canal + (zastopniki: P. Wilhelm, P. Gassenbach, O. de Juvigny, odvetniki)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Francoska republika, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors - EFAD's, Evropska potrošniška organizacija (BEUC)

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča z dne 12. decembra 2018 v zadevi T-873/16 razveljavi v delu, v katerem je bila zavržena tožba, ki jo je skupina Groupe Canal + vložila za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije z dne 26. julija 2016 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva AT.40023 – Čezmejni dostop do plačljive televizije), in v katerem je bilo pritožnici naloženo plačilo stroškov;
- Sklep Komisije z dne 26. julija 2016 v navedeni zadevi AT.40023 razglasi za ničnen;
- Evropski komisiji naloži plačilo vseh stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Skupina GCP s prvim pritožbenim razlogom trdi, da Splošno sodišče ni moglo zavrniti obstoja zlorabe pooblastil, ki ga je Komisija storila s tem, da je z zavezami dosegla konec geografskega blokiranja, čeprav Uredba (EU) št. 2018/302⁽¹⁾ izrecno določa, da za avdi-ovizualne vsebine lahko veljajo geografske omejitve.

Skupina GCP z drugim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je Splošno sodišče kršilo postopek in načelo kontradiktornosti, ker stranke na obravnavi niso razpravljale o nobeni od trditvev glede uporabe člena 101(3) PDEU. Splošno sodišče zato ni spoštovalo pravice skupine GCP do obrambe.

S tretjim pritožbenim razlogom Skupina GCP trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo v zvezi z obveznostjo obrazložitve, ker ni odgovorilo na tožbeni razlog, da Komisija ni upoštevala francoskega gospodarskega in pravnega okvira spornih klavzul. Sodba temelji na napačni predpostavki in ne upošteva posebnega gospodarskega in pravnega okvira kinematografskega sektorja ter je v nasprotju s sodno prakso Sodišča, ki je izrecno razsodilo, da so lahko sporne klavzule v kinematografskem sektorju povsem veljavne.

Skupina GCP s četrtem pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo v zvezi z razlago člena 9 Uredbe št. 1/2003⁽²⁾ in točke 128 Obvestila Komisije o dobrih praksah za izvajanje postopkov v zvezi s členoma 101 in 102 PDEU, zaradi česar je kršilo načeli sorazmernosti in spoštovanja pravic tretjih oseb. Skrbi glede konkurence, ki jih je v predhodni oceni izrazila Komisija, so se namreč nanašale zgolj na ozemlje Združenega kraljestva in Irske, glede Francije pa konkurenčni položaj sploh ni bil preučen. Poleg tega je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je na eni strani štelo, da sklep Komisije ne pomeni posega v pogodbeno svobodo skupine GCP, in na drugi, da ne posega v možnost skupine GCP, da sproži postopek pri nacionalnem sodišču, da bi dosegla ugotovitev združljivosti klavzul s členom 101(1) PDEU, čeprav iz sodne prakse Sodišča izhaja, da nacionalno sodišče ne sme spregledati sklepa, sprejetega na podlagi člena 9 Uredbe (EU) št. 1/2003, in priložene predhodne ocene.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2018/302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2018 o naslovljeni neupravičenega geografskega blokiranja in drugih oblik diskriminacije na podlagi državljanstva, kraja prebivališča ali kraja sedeža strank na notranjem trgu ter o spremembi uredb (ES) št. 2006/2004 in (EU) 2017/2394 ter Direktive 2009/22/ES (UL L 601, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205, in popravek v UL 2015, L 100, str. 81).

Pritožba, ki jo je Comune di Milano vložila 22. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji razširjeni senat) z dne 13. decembra 2018 v zadevi T-167/13, Comune di Milano/Evropska komisija

(Zadeva C-160/19 P)

(2019/C 131/39)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnica: Comune di Milano (zastopniki: A. Mandarano, E. Barbagiovanni, S. Grassani, avvocati)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2018, T-167/13, Comune di Milano/Komisija;
- razglasi ničnost sklepa Komisije (EU) 2015/1225 z dne 19. decembra 2012 o kapitalskih vložkih SEA SpA v družbo SEA Handling SpA (zadeva SA.21420 (C 14/10) (ex NN 25/10));
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški v zvezi s postopkom za izdajo začasne odredbe v zadevi T-167/13 R.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo zavrnilo ničnostno tožbo, ki jo je vložila Comune zoper zgoraj navedeni sklep Komisije.

Comune di Milano v podporo svoje pritožbe navaja štiri pritožbene razloge, s katerimi trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 107 PDEU in da v tej zadevi ni ukrepov, ki bi jih bilo mogoče opredeliti kot državne pomoči.

Comune di Milano s prvim pritožbenim razlogom izpodbija, da naj bi bila pri domnevnih ukrepih pomoči uporabljena „državna sredstva“, in, po drugi strani navaja, da „test“ pripisljivosti, ki ga je izdelalo Splošno sodišče, ni združljivo z načeli iz sodne prakse Skupnosti.

Z drugim pritožbenim razlogom Comune di Milano uveljavlja, da je Splošno sodišče z dveh vidikov kršilo načela za dokazovanje pripisljivosti, namreč z neenakim obravnavanjem glede dokaza in neobstoje dokaza v „diakroničnem smislu“.

Comune di Milano s tretjim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva in dokaze pri presoji indicev, ki jih je Komisija predložila v podporo domnevni pripisljivosti Comune di Milano.

S četrtem pritožbenim razlogom Comune di Milano z več vidikov izpodbija celotno presojo Splošnega sodišča v zvezi z uporabo merila zasebnega vlagatelja, ki deluje v tržnem gospodarstvu (tako imenovani MEIP), s strani Komisije in ugotovitvami iz sodbe.

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 22. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 12. decembra 2018 v zadevi T-683/15, Freistaat Bayern/Evropska komisija

(Zadeva C-167/19 P)

(2019/C 131/40)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková, agenti)

Druga stranka v postopku: Freistaat Bayern

Predlog

Komisija predlaga, naj se:

- izpodbijana sodba razveljavi;
- prvi tožbeni razlog iz tožbe pred Splošnim sodiščem razglasi za neutemeljenega;
- zadeva vrne Splošnemu sodišču, da preuči druge tožbene razloge;
- tožeči stranki v postopku na prvi stopnji naloži stroške tega postopka ter pritožbenega postopka oziroma, podredno, v primeru vrnitve zadeve Splošnemu sodišču v ponovno odločanje, pridrži odločitev v zvezi s stroški postopka na prvi stopnji in pritožbenim postopkom.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog:

Splošno sodišče je v točkah od 60 do 67 izpodbijane sodbe pri opredelitvi zahtev, ki morajo veljati za vsebino sklepa o začetku postopka, napačno razlagalo in uporabilo člen 108(2) PDEU in člen 6(1) Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾ ter iz njiju izhajajočo sodno prakso Sodišča Unije: vir financiranja pomoči je v sklepu o začetku postopka določen le izjemoma in v posebnih okoliščinah.

Drugi pritožbeni razlog:

Splošno sodišče je v točkah od 53 do 58 in 62 izpodbijane sodbe napačno razlagalo sklep o začetku postopka in pri tem ni podalo obrazložitve ter ni odgovorilo na trditve Komisije; dejansko naj bi sklep o začetku postopka vključeval proračunsko financiranje.

Tretji pritožbeni razlog:

Splošno sodišče je v točkah 70 in 71 izpodbijane sodbe napačno razlagalo člen 263, drugi odstavek, PDEU in iz njega izhajajočo sodno prakso Sodišča Unije, s tem, da je izhajalo iz dejstva, da gre pri pravicah do sodelovanja tretjih strank za bistveno postopkovno zahtevo v smislu člena 263, drugi odstavek, PDEU.

Četrty pritožbeni razlog

Splošno sodišče je v točkah od 72 do 75 izpodbijane sodbe napačno razlagalo pravico do sodelovanja iz člena 108(2) in (3) PDEU ter člena 6(1) Uredbe št. 659/1999, vključno s sodno prakso sodišča Unije o posledicah kršitve pravice do sodelovanja, s tem, da je ugotovilo, da bi lahko odgovor zainteresiranih strank na vprašanje, ali proračunsko financiranje pomeni državno pomoč, spremenil izid postopka. V tem okviru je Splošno sodišče napačno razlagalo tudi pojem državnega sredstva iz člena 107(1) PDEU in pojma obstoječe pomoči iz člena 108(1) PDEU ter izkrivilo dejstva ugotovljena v izpodbijanem sklepu, ki so mu bila predložena, in ni obravnavalo trditve, ki jih je Komisija predložila Splošnemu sodišču.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 22. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 12. decembra 2018 v združenih zadevah T-722/15, T-723/15 in T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. in drugi/Evropska komisija

(Zadeva C-171/19 P)

(2019/C 131/41)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková, agenti)

Druge stranke v postopku: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V., Genossenschaftsverband Bayern e.V., Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e.V.

Predlog

Komisija Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo;
- prvi tožbeni razlog pred Splošnim sodiščem razglasi za neutemeljen;
- glede drugih tožbenih razlogov zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
- tožečim strankam postopka na prvi stopnji naloži plačilo stroškov prvostopenjskega postopka in pritožbenega postopka, oziroma, podredno, če bo zadeva vrnjena v razsojanje Splošnemu sodišču, pridrži odločitev o stroških prvostopenjskega postopka in pritožbenega postopka do izreka sodbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog:

Splošno sodišče naj bi v točkah od 56 do 64 izpodbijane sodbe, pri opredelitvi zahtev, ki jih mora izpolnjevati vsebina sklepa o začetku postopka, napačno uporabilo pravo pri razlagi in uporabi člena 108(2) PDEU, člena 6(1) Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾ ter s tem povezane sodne prakse Evropske unije: vir financiranja pomoči je v sklepu o začetku postopka naveden le izjemoma in v posebnih okoliščinah.

Drugi pritožbeni razlog:

Splošno sodišče naj bi v točkah od 47 do 53 in 56 izpodbijane sodbe napačno razlagalo sklep o začetku postopka in s tem ni podalo zadostne obrazložitve in ni odgovorilo na trditve Komisije; sklep o začetku postopka dejansko zajema metodo financiranja iz proračunskih sredstev.

Tretji pritožbeni razlog:

Splošno sodišče naj bi v točkah od 66 do 68 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo v zvezi z razlago člena 263, drugi odstavek, PDEU in sodne prakse Evropske unije, s tem da je ugotovilo, da pravice tretjih do sodelovanja pomenijo bistveno postopkovno zahtevo v smislu člena 263, drugi odstavek, PDEU.

Četrty pritožbeni razlog

Splošno sodišče naj bi v točkah od 70 do 72 izpodbijane sodbe napačno razlagalo pravico do sodelovanja v smislu člena 108(2) in (3) PDEU ter člena 6(1) Uredbe št. 659/1999 skupaj s sodno prakso sodišč Unije v zvezi s posledicami kršitve pravice do sodelovanja, s tem da je ugotovilo, da bi izjava zainteresiranih strank v zvezi z vprašanjem ali proračunska sredstva pomenijo državna sredstva, lahko spremenila rezultat postopka. Splošno sodišče je v zvezi s tem tudi napačno razlagalo pojem državnih sredstev iz člena 107(1) PDEU, izkrivilo dejstva, ki so bila ugotovljena v izpodbijanem sklepu in ki so bila predstavljena pred njim, in ni preučilo trditev, ki jih je Komisija navedla pred Splošnim sodiščem.

(¹) Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. februarja 2019 – Vakakis kai Synergates/Komisija

(Zadeva T-292/15) ⁽¹⁾

(*Nepogodbena odgovornost — Javna naročila storitev — Postopek za oddajo javnega naročila — Konflikt interesov — Dolžnost skrbnega ravnanja — Izguba priložnosti — Odškodnina*)

(2019/C 131/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Vakakis kai Synergates – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton, nekdanja Vakakis International – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Atene, Grčija) (zastopniki: B. O'Connor, solicitor, S. Gubel in E. Bertolotto, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: F. Erlbacher, E. Georgieva in L. Baumgart, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 268 PDEU za nadomestitev škode, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi nepravilnosti, ki naj bi jih Komisija storila v okviru javnega razpisa „Krepitev sistema za varnost živil v Albaniji“ (EuropeAid/129820/C/SER/AL).

Izrek

1. Znesek odškodnine, ki jo Evropska komisija dolguje družbi Vakakis kai Synergates – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton na podlagi sodbe z dne 28. februarja 2018, Vakakis kai Synergates/Komisija (T-292/15), znaša 234 353 EUR, povečan za zamudne obresti od 28. februarja 2018 do popolnega plačila po obrestni meri, ki jo določi Evropska centralna banka (ECB) za operacije glavnega refinanciranja, povečani za dve odstotni točki.
2. Komisiji se naloži plačilo stroškov, nastalih na podlagi postopka, v katerem je bila izdana sodba z dne 28. februarja 2018, Vakakis kai Synergates/Komisija (T-292/15).
3. Vsaka stranka nosi svoje stroške, kar zadeva postopek po izdani sodbi z dne 28. februarja 2018, Vakakis kai Synergates/Komisija (T-292/15).

⁽¹⁾ UL C 294, 7.9.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Belgija in Magnetrol International/Komisija(Zadeva T-131/16 in T-263/16) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Shema pomoči, ki jo je izvedla Belgija — Sklep, s katerim je shema pomoči razglašena za nezdružljivo z notranjim trgov in za nezakonito ter s katerim je naloženo vračilo izplačane pomoči — Vnaprejšnje davčno stališče (tax ruling) — Oprostitev presežnega dobička — Davčna avtonomija držav članic — Pojem sheme pomoči — Nadaljnji izvedbeni ukrepi)

(2019/C 131/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka v zadevi T-131/16: Kraljevina Belgija (zastopniki: sprva C. Pochet, M. Jacobs in J.-C. Halleux, nato C. Pochet in J.-C. Halleux, agenti, skupaj z M. Segura Catalán in M. Clayton, odvetnicama)

Tožeča stranka v zadevi T-263/16: Magnetrol International (Zele, Belgija) (zastopnika: H. Gilliams in J. Bocken, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva P.J. Loewenthal in B. Stromsky, nato P.J. Loewenthal in F. Tomat, agenti)

Intervenientka v zadevi T-131/16: Irska (zastopniki: sprva E. Creedon, G. Hodge in A. Joyce, nato K. Duggan, M. Browne in M. Joyce, in nazadnje M. Joyce in J. Quaney, agenti, skupaj s P. Gallagherjem, M. Collinsom, SC, B. Dohertyjem in S. Kingston, barristers)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije (EU) 2016/1699 z dne 11. januarja 2016 o shemi državne pomoči v zvezi z oprostitvijo presežnega dobička SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ki jo je izvedla Belgija (UL 2016, L 260, str. 61).

Izrek

1. Zadevi T-131/16 in T-263/16 se združita za izdajo te sodbe.
2. Sklep Komisije (EU) 2016/1699 z dne 11. januarja 2016 o shemi državne pomoči v zvezi z oprostitvijo presežnega dobička SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ki jo je izvedla Belgija se razglasi za ničn.
3. Evropska komisija nosi poleg svojih stroškov tudi stroške Kraljevine Belgije, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe, in stroške Magnetrol International.
4. Irska nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 191, 30.5.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 26. februarja 2019 – Athletic Club/Komisija(Zadeva T-679/16) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Pomoč, ki so jo španski organi dodelili nekaterim profesionalnim nogometnim klubom — Preferenčna davčna stopnja za dohodke, ki se uporabi za klube, ki se lahko sklicujejo na status nepridobitne organizacije — Sklep, s katerim je pomoč razglašena za nezdržljivo z notranjim trgov — Ničnostna tožba — Pravni interes — Dopustnost — Poddržavni ukrep — Selektivnost — Izkrivljanje konkurence — Vpliv na trgovino med državami članicami — Sprememba obstoječe pomoči — Obveznost obrazložitve)

(2019/C 131/44)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Athletic Club (Bilbao, Španija) (zastopnika: E. Lucas Murillo de la Cueva in J.M. Luís Carrasco, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: G. Luengo, B. Stromsky in P. Němečková, agenti)

Predmet

S predlogom, ki temelji na členu 263 PDEU, se želi razglasiti ničnosti členov 1, 4 in 5 Sklepa Komisije (EU) 2016/2391 z dne 4. julija 2016 o državni pomoči SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ki jo je Španija odobrila nekaterim nogometnim klubom (UL 2016, L 357, str. 1), v delu, ki se nanaša na tožečo stranko.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Athletic Club se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 419, 14.11.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – RE/Komisija(Zadeva T-903/16) ⁽¹⁾

(Osebnih podatki — Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov — Pravica do dostopa do teh podatkov — Uredba (ES) št. 45/2001 — Zavrnitev dostopa — Ničnostna tožba — Elektronsko sporočilo, ki se nanaša na predhodno delno zavrnitev dostopa brez ponovne preučitve — Pojem izpodbojnega akta v smislu člena 263 PDEU — Pojem izključno potrditvenega akta — Uporaba na področju dostopa do osebnih podatkov — Nova in bistvena dejstva — Pravni interes — Dopustnost — Obveznost obrazložitve)

(2019/C 131/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: RE (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: H. Kranenborg in D. Nardi, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti dopisa direktorja Direktorata za varnost Generalnega direktorata Komisije za človeške vire in varnost z dne 12. oktobra 2016 v delu, v katerem je bila z njim zavrnjena zahteva tožeče stranke za dostop do nekaterih njenih osebnih podatkov.

Izrek

1. *Dopis direktorja Direktorata za varnost Generalnega direktorata Evropske komisije za človeške vire in varnost z dne 12. oktobra 2016 v delu, v katerem je bila z njim zavrnjena zahteva osebe RE z dne 21. septembra 2016 za dostop do nekaterih njenih osebnih podatkov, se razglasi za ničn.*
2. *Komisiji se naloži plačilo stroškov.*

(¹) UL C 53, 20.2.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – L/Parlament

(Zadeva T-91/17) (¹)

(Javni uslužbenci — Akreditirani parlamentarni pomočniki — Bolniški dopust — Bolniški dopust izven kraja zaposlitve — Neodobrena odsotnost — Člen 60 Kadrovskih predpisov — Dolžnost skrbnega ravnanja — Načelo dobrega upravljanja)

(2019/C 131/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: L (zastopnik: I. Coutant Peyre, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: M. Windisch in Í. Ní Riagáin Düro, agenta)

Predmet

Predlog temelji na členu 270 PDEU in se nanaša na razglasitev ničnosti odločbe Evropskega parlamenta z dne 31. avgusta 2016 o nekaterih neodobrenih odsotnostih tožeče stranke.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*
2. *Osebi L se naloži plačilo stroškov.*

(¹) UL C 32, 29.1.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Poljska/Komisija(Zadeva T-366/17) ⁽¹⁾

(ESPR — Zavrnitev potrditve finančnega prispevka za velik projekt — Člen 41(1) Uredbe (ES) št. 1083/2006 — Ocena skladnosti velikega projekta s prednostnimi nalogami operativnega programa — Člen 41(2) Uredbe št. 1083/2006 — Prekoračitev roka)

(2019/C 131/47)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopnik: B. Majczyna, agent)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: B.-R. Killmann, A. Kyratsou et M. Siekierzyńska, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2017) 1904 final z dne 23. marca 2017 o zavrnitvi finančne pomoči iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESPR) Republiki Poljski za velik projekt „Zagon proizvodnje nove generacije dizelskih motorjev s strani Volkswagen Motor Polska“, ki je del prednostne osi IV operativnega programa „Inovativno gospodarstvo“.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Republiki Poljski se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 249, 31.7.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Giove Gas/EUIPO – Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)(Zadeva T-34/18) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA — Prejšnja besedna znamka Evropske unije CALOON — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2019/C 131/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Giove Gas Srl (Tarquinia, Italija) (zastopnika: A. Bergonzini in F. Dinelli, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika J. Crespo Carrillo in H. O'Neill, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Compagnie des gaz de pétrole Prima-gaz (Pariz, Francija) (zastopnik: D. Régnier, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 27. novembra 2017 (zadeva R 1271/2017-2), v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Compagnie des gaz de pétrole Primagaz in Giove Gas.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Giove Gas Srl se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 182, 28.5.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Torro Entertainment/EUIPO – Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE)

(Zadeva T-63/18) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije TORRO Grande MEAT IN STYLE — Prejšnje besedne znamke Evropske unije TORO — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 — Obveznost obrazložitve — Člen 94(1), prvi stavek, Uredbe 2017/1001 — Dolžnost skrbnega ravnanja — Člen 95(1) Uredbe 2017/1001)

(2019/C 131/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Torro Entertainment (Plovdiv, Bolgarija) (zastopnik: A. Kostov, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: J. Crespo Carrillo in D. Walicka, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe EUIPO: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. decembra 2017 (zadeva R 1776/2017-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Grupo Osborne in Torro Entertainment.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi *Torro Entertainment Ltd* se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 134, 16.4.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Bayer Intellectual Property/EUIPO (upodobitev srca)

(Zadeva T-123/18) (¹)

(Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki upodablja srce — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2019/C 131/50)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Bayer Intellectual Property GmbH (Bonheim am Rhein, Nemčija) (zastopnika: V. von Bomhard in J. Fuhrmann, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopniki: A. Graul, S. Hanne in D. Walicka, agenti)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora EUIPO za pritožbe z dne 7. decembra 2017 (zadeva R 145/2017-1) v zvezi z zahtevo za registracijo figurativnega znaka, ki upodablja srce, kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba *Bayer Intellectual Property GmbH* nosi stroške.

(¹) UL C 142, 23.4.2018.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Beko/EUIPO – Acer (ALTUS)(Zadeva T-162/18) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije ALTUS — Prejšnje nacionalne besedne znamke ALTOS — Postopki za razveljavitev nekaterih prejšnjih znamk, uvedeni pri nacionalnih organih — Verjetnost zmede — Prekinitev upravnega postopka — Pravilo 20(7)(c) Uredbe (ES) št. 2868/95 (postal člen 71(1) Delegirane uredbe (EU) 2018/625))

(2019/C 131/51)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Beko plc (Watford, Združeno kraljestvo) (zastopnik: G. Tritton, barrister)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: J. Ivanauskas in H. O'Neill, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe EUIPO: Acer, Inc. (Taipei, Tajvan)

Predmet

Tožba, vložena zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 13. decembra 2017 (zadeva R 1991/2016-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Acer in Beko.

Izrek

1. Odločba petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 13. decembra 2017 (zadeva R 1991/2016-5) se razveljavi.
2. EUIPO nosi svoje stroške in stroške družbe Beko plc.

⁽¹⁾ UL C 152, 30.4.2018.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 15. februarja 2019 – Aresu/Komisija

(Zadeva T-524/16 R)

(Izdaja začasne odredbe — Javni uslužbenci — Uradniki — Sprememba Kadrovskih predpisov z dne 1. januarja 2014 — Znižano število dni letnega dopusta — Nadomestitev potovalnega časa z dopustom za obisk doma — Predlog za izdajo začasne odredbe — Neobstoj nujnosti)

(2019/C 131/52)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Antonio Aresu (Bruselj, Belgija) (zastopnik: M. Velardo, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Gattinara in F. Simonetti, agenta)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Evropski parlament (zastopnika: E. Taneva in M. Ecker, agenta) in Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bauer in R. Meyer, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi členov 278 in 279 PDEU za, prvič, zadržanje izvršitve odločbe o znižanju števila dni dodatnega dopusta, do katerega je upravičena tožeča stranka, s pet na dva in pol na podlagi člena 7 Priloge V h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije, kako so bili spremenjeni z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (EU, Euratom) št. 1023/2013 z dne 22. oktobra 2013 (UL 2013, L 287, str. 15), in drugič, sprejetje začasnih ukrepov, s katerimi bi se tožeči stranki omogočilo, da je še naprej – začasno – upravičena do enakega števila dodatnega dopusta, kot je bila iz naslova potovalnega časa upravičena pred 1. januarjem 2014, in sicer retroaktivno od 1. januarja 2014 do izdaje odločbe v zadevi v glavni stvari ali do upokojitve tožeče stranke, če do nje pride pred razglasitvijo odločbe.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasnih odredb se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Comprojecto-Projectos e Construções in drugi/ECB

(Zadeva T-768/17) ⁽¹⁾

(Tožba zaradi nedelovanja, ničnostna tožba in odškodninska tožba — Ekonomska in monetarna politika — Nadzor nad kreditnimi institucijami — Nezakonita dejanja, ki naj bi jih storile nekatere portugalske kreditne institucije — Implicitna zavrnitev poziva k delovanju, naslovljenega na ECB — Očitna delna nedopustnost — Očitna delna nepristojnost — Tožba, ki je delno očitno neutemeljena)

(2019/C 131/53)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranke

Tožeče stranke: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda (Lizbona, Portugalska), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lizbona), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lizbona), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lizbona) (zastopnik: M. Ribeiro, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska centralna banka (zastopnika: C. Hernández Saseta in P. Ferreira Jorge, agenta)

Predmet

Prvič, predlog temelji na členu 265 PDEU in se nanaša na ugotovitev, da ECB nezakonito ni ukrepala zoper portugalsko kreditno institucijo v okviru preprečevanja uporabe finančnega sistema za pranje denarja, drugič, predlog temelji na členu 263 PDEU in se nanaša na razglasitev ničnosti odločbe ECB o neukrepanju ter tretjič, predlog temelji na členu 268 PDEU in se nanaša na pridobitev odškodnine za škodo, ki naj bi nastala tožečim strankam zaradi tega neukrepanja.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. *Comprojecto-Proyectos e Construções, Lda, M. Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo in Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo se naloži plačilo stroškov.*

(¹) UL C 52, 12.2.2018.

Sklep Splošnega sodišča z dne 8. februarja 2019 – Schokker/EASA

(Zadeva T-817/17) (¹)

(Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenci — EASA - Zaposlovanje — Izbirni postopek- Vpis tožeče stranke na rezervni seznam — Umik ponudbe za delo, naslovljene na tožečo stranko — Odgovornost — Neobstoj nezakonitega ravnanja EASA — Tožba, ki je očitno brez pravne podlage)

(2019/C 131/54)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Boudewijn Schokker (Hoofddorp, Nizozemska) (zastopnika: S. Orlandi in T. Martin, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska agencija za varnost v letalstvu (zastopniki: S. Rostren in F. Pavesi, agentki, skupaj z D. Waelbroeckom in A. Duron, odvetnikoma)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU na povračilo škode, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi nepravilnega ravnanja EASA med izbirnim postopkom za zaposlitev pogodbenega uslužbenca.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. *Boudewijn Schokker nosi stroške postopka.*

(¹) UL C 63, 19.2.2018.

Sklep Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Associazione GranoSalus/Komisija(Zadeva T-125/18) ⁽¹⁾**(Ničnostna tožba — Fitofarmacevtska sredstva — Aktivna snov „glifosat“ — Obnovitev vključitve v Prilogo k Uredbi (EU) št. 540/2011 — Neobstoj posamičnega nanašanja — Predpis, ki zajema izvedbene ukrepe — Nedopustnost)**

(2019/C 131/55)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (Foggia, Italija)
(zastopnik: G. Dalfino, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi, G. Koleva in I. Naglis, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2017/2324 z dne 12. decembra 2017 o podaljšanju odobritve aktivne snovi glifosat v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet ter o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011 (UL 2017, L 333, str. 10).

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.
2. Postopek s predlogi za intervencijo Helm AG, Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh UK Ltd, Albaugh TKI d.o.o. in Barclay Chemicals Manufacturing Ltd se ustavi.
3. Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.
4. Helm, Monsanto Europe, Monsanto, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe, Albaugh UK, Albaugh TKI in Barclay Chemicals Manufacturing nosijo svoje stroške, povezane s predlogi za intervencijo.

⁽¹⁾ UL C 152, 30.4.2018.

Sklep Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Chrome Hearts/EUIPO - Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Upodobitev križa)(Zadeva T-137/18) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki upodablja križ — Preklic izpodbijane odločbe — Prenehanje obstoja predmeta spora — Ustavitev postopka)**

(2019/C 131/56)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Chrome Hearts LLC (Hollywood, Kalifornija, Združene države) (zastopnik: M. de Justo Bailey, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Shenzhen, Kitajska)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 19. decembra 2017 (zadeva R 766/2017-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Chrome Hearts in Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co.

Izrek

1. Postopek s tožbo se ustavi.
2. Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 166, 14.5.2018.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – PV/Komisija

(Zadeva T-224/18 RII)

(Začasna odredba — Javni uslužbenci — Disciplinski postopek — Določitev zneska plače na nulo — Sprememba okoliščin — Nedopustnost — Neobstoj novih dejstev)

(2019/C 131/57)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: PV (zastopnica: M. Casado García-Hirschfeld, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: G. Berscheid, B. Mongin in R. Striani, agenti)

Predmet

Predlog, ki temelji na členih 278 in 279 PDEU in se nanaša na, prvič, odlog izvršitve, disciplinskega postopka CMS 17/025 in, drugič, sklep o določitvi zneska plače tožeče stranke na nulo.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Sklep Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – Brunke/Komisija(Zadeva T-258/18) ⁽¹⁾

(Tožba zaradi nedelovanja — Rok za vložitev tožbe — Začetek — Neobstoj poziva k ukrepanju — Drug poziv k ukrepanju — Očitna nedopustnost — Ugotovitveni zahtevek — Predlog za izdajo odredb — Očitna nepristojnost)

(2019/C 131/58)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Lothar Brunke (Berlin, Nemčija) (zastopnik: A. Schniebel, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in H. Støvlbæk, agenta)

Predmet

Primarno, predlog za „ugotovitev diskriminatornega učinka“ Direktive 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL 2005, L 255, str. 22) in podredno, prvič, predlog, ki je v bistvu usmerjen na izdajo odredbe proti Komisije, in drugič, predlog na podlagi člena 265 PDEU za ugotovitev, da je Komisija nezakonito opustila odločanje na podlagi dopisov tožeče stranke z dne 6. junija in 27. decembra 2017.

Izrek

1. Tožba se zavrže deloma zaradi očitne nepristojnosti Splošnega sodišča za odločanje o njej in deloma kot očitno nedopustna.
2. Postopek v zvezi s predlogoma Sveta Evropske unije in Evropskega parlamenta za intervencijo se ustavi.
3. Lothar Brunke nosi svoje stroške in stroške, ki jih je prijavila Evropska komisija.
4. Svet nosi svoje stroške v zvezi s svojim predlogom za intervencijo.
5. Evropski parlament nosi svoje stroške v zvezi s svojim predlogom za intervencijo.

⁽¹⁾ UL C 276, 6.8.2018.

Sklep Splošnega sodišča z dne 8. februarja 2019 – Front Polisario/Svet(Zadeva T-376/18) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Mednarodni sporazumi — Sporazum med Evropsko unijo in Marokom o partnerstvu v ribiškem sektorju — Sklep o pooblastilu za začetek pogajanj med Unijo in Marokom o spremembi sporazuma o partnerstvu — Neobstoj neposrednega nanašanja — Nedopustnost)

(2019/C 131/59)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (zastopnik: G. Devers, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: A. de Elera-San Miguel Hurtado in F. Naert, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa Sveta z dne 16. aprila 2018 o pooblastitvi Komisije, da v imenu Evropske unije začne pogajanja za spremembo Sporazuma o partnerstvu v ribiškem sektorju in sklenitev protokola, s katerim se ta sporazum izvaja.

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.
2. Postopek v zvezi s predlogoma za intervencijo Francoske republike in Evropske komisije se ustavi.
3. *Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario)* poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Sveta Evropske unije.
4. Komisija in Francoska republika nosita vsaka svoje stroške v zvezi s predlogoma za intervencijo.

(¹) UL C 319, 10.9.2018.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 13. februarja 2019 – BRF in SHB Comercio e Industria de Alimentos/Komisija

(Zadeva T-429/18 R)

(Začasna odredba — Javno zdravje — Izvedbena uredba (EU) 2018/700 — Sprememba seznamov obratov tretjih držav, iz katerih je dovoljen uvoz navedenih proizvodov živalskega izvora, glede določenih obratov iz Brazilije — Neobstoj nujnosti — Tehtanje interesov)

(2019/C 131/60)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: BRF SA (Itajaí, Brazilija), SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (zastopnika: D. Arts in G. van Thuyne, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: X. Lewis, B. Eggers in B. Hofstätter, agenti)

Predmet

Predlog, ki temelji na členih 278 in 279 PDEU in se nanaša na, primarno, odlog izvajanja Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2018/700 z dne 8. maja 2018 o spremembi seznamov obratov tretjih držav, iz katerih je dovoljen uvoz navedenih proizvodov živalskega izvora, glede določenih obratov iz Brazilije (UL 2018, L 118, str. 1), bodisi dokler ni dokončno odločeno o tožbi, ki sta jo tožeči stranki vložili na podlagi člena 263 PDEU, bodisi do datuma, ki ga določi predsednik Splošnega sodišča, in podredno, odlog uporabe navedene uredbe v delu, v katerem se nanaša na obrate tožečih strank, ki so navedeni na seznamu obratov, ki imajo dovoljenja za uvoz mesa perutnine in lagomorfov iz Brazilije (oddelek II), na seznamu obratov, ki imajo dovoljenja za uvoz mletega mesa, mesnih pripravkov in mehansko izkoščenega mesa iz Brazilije (oddelek V), ki so povzročili največ dve obvestili prek sistema hitrega obveščanja za živila in krmo med 1. marcem 2017 in 19. aprilom 2018, in na seznamu obratov, ki imajo dovoljenja za uvoz mesnih proizvodov iz Brazilije (oddelek VI), ali odreditev kakršnega koli drugega ali dopolnilnega ukrepa, ki bi se predsedniku Splošnega sodišča zdel potreben ali ustrezen.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 4. februarja 2019 – XH/Komisija**(Zadeva T-511/18)**

(2019/C 131/61)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: XH (zastopnik: E. Auleytner, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep z dne 13. novembra 2017 (IA št. 25-2017) o ne vključitvi imena tožeče stranke na seznam uradnikov, ki so napredovali leta 2017, razglasi za ničen;
- sklep, ki ga je organ za imenovanja sprejel 7. junija 2018 v odgovor na pritožbo tožeče stranke, razglasi za ničen;
- odredi, da mora tožena stranka tožeči stranki plačati odškodnino v višini 20 000 EUR za nepremoženjsko škodo in 45 000 EUR za premoženjsko škodo;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. V okviru prvega tožbenega razloga tožeča stranka izpodbija vsebino kariernih ocenjevalnih poročil kot podlago za sporno ocenjevalno obdobje in se sklicuje na nepravilnost obravnavanega zaprtega postopka napredovanja, nemožnost in nezakonitost *a posteriori* regularizacije po koncu napredovalnega obdobja.
 - Tožeča stranka navaja, da ni bilo mogoče dokazati, da bi bilo vrednostne presoje mogoče izvesti drugače, če izredno vmesno poročilo ne bi bilo upoštevano v različnih fazah postopka napredovanja.
 - Tožeča stranka se sklicuje na napačno uporabo prava in nepravilnost spornega postopka napredovanja: kršitev določb Sklepa Komisije C(2013) 89 68 final z dne 16. decembra 2013 o splošnih določbah za izvajanje člena 45 Kadrovske predpisev, kršitev člena 45(1) Kadrovske predpisev ob upoštevanju člena 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in neobstoju dejanske primerjave uspešnosti.

- Tožeča stranka se poleg tega sklicuje na očitno napako pri presoji v okviru uporabe meril za napredovanje, določenih v členu 45 Kadrovskih predpisov, ob upoštevanju člena 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
2. Tožeča stranka se v okviru drugega tožbenega razloga sklicuje na vpliv nepravilnosti na sporno napredovalno obdobje ob upoštevanju spisa o napredovanju tožeče stranke in njenih kariernih ocenjevalnih poročil. Ta nepravilnost naj bi pripeljala do izključitve napredovanja, ki bi ga bilo mogoče pričakovati, če bi bila pravilna primerjava uspešnosti ustrezno izvedena.

Tožba, vložena 5. februarja 2019 – AI/ECDC

(Zadeva T-65/19)

(2019/C 131/62)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: AI (zastopnika: L. Levi in A. Champetier, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za nično razglasi odločbo ECDC z dne 18. maja 2018, s katero je bila zavrnjena prošnja tožeče stranke za pomoč z dne 20. junija 2017,
- za nično razglasi odločbo ECDC z dne 20. junija 2018, s katero je bila zavrnjena zahteva tožeče stranke z dne 30. maja 2018 za dostop do poročila o preiskavi;
- po potrebi za nično razglasi odločbo ECDC z dne 26. oktobra 2018, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke z dne 2. julija 2018;
- ECDC v zvezi z nepremoženjsko škodo, ki naj bi jo utrpela tožeča stranka, naloži plačilo finančnega nadomestila, ocenjenega *ex aequo et bono* na 40 000 EUR.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe v zvezi z izpodbijano odločbo z dne 18. maja 2018 navaja tri tožbene razloge in en tožbeni razlog v zvezi z izpodbijano odločbo z dne 20. junija 2018.

1. S prvim tožbenim razlogom, ki zadeva izpodbijano odločbo z dne 18. maja 2018, se zatrjuje kršitev pravice do izjave.
2. Z drugim tožbenim razlogom, ki zadeva izpodbijano odločbo z dne 18. maja 2018, se zatrjuje kršitev obveznosti obrazložitve.

3. S tretjim tožbenim razlogom, ki zadeva izpodbijano odločbo z dne 18. maja 2018, se zatrjuje očitna napaka pri presoji in pri ugotovitvi dejanskega stanja kršitev člena 86 Kadrovskih predpisov.
4. S tožbenim razlogom, ki zadeva izpodbijano odločbo z dne 20. junija 2018, se zatrjuje kršitev člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 13 Uredbe št. 45/2001. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102).

Tožba, vložena 9. februarja 2019 – Alcar Aktiebolag/EUIPO - Alcar Holding (alcar.se)

(Zadeva T-77/19)

(2019/C 131/63)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Alcar Aktiebolag (Bromma, Švedska) (zastopnik: M. Ateva, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Alcar Holding GmbH (Dunaj, Avstrija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne in besedne znamke Evropske unije alcar.se v beli in modri barvi – Zahteva za registracijo št. 15 508 583

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 14. novembra 2018 v zadevi R 378/2018-1

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- prekine postopek dokler se ne zaključi postopek razveljavitve v zvezi z znamko družbe Alcar Holding GmbH in dokler ni ugotovljen dejanski obseg varstva znamke družbe Alcar Holding GmbH;
- odločbo odbora za pritožbe v celoti razveljavi;
- v celoti potrdi odločbo oddelka za ugovore;
- družbi Alcar Holding GmbH naloži, da plača stroške, ki jih je tožeča stranka imela v postopku pred oddelkom za ugovore, odborom za pritožbe in Splošnim sodiščem.

Navajana tožbena razloga

- Odbor za pritožbe je napačno razširil obseg varstva znamke družbe Alcar Holding GmbH;
- Odbor za pritožbe je storil napako pri presoji verjetnosti zmede med znamkami.

Tožba, vložena 12. februarja 2019 – Lantmännen in Lantmännen Agroetanol/Komisija**(Zadeva T-79/19)**

(2019/C 131/64)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožeči stranki: Lantmännen ek för (Stockholm, Švedska), Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Švedska) (zastopniki: S. Perván Lindborg, A. Johansson, odvetnika, in R. Bachour, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- člen 1 Sklepa Komisije C(2019) 743 final z dne 28. januarja 2019 o ugovoru zoper razkritje, ki ga je tožeča stranka vložila v skladu s členom 8 Sklepa predsednika Evropske komisije 2011/695/EU z dne 13. oktobra 2011 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslišanje v nekaterih postopkih o konkurenci (UL 2011 L 275, str. 29) (zadeva AT.40054 – referenčni pokazatelji za etanol) razglasi za ničen; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata pet razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: izpodbijani sklep krši pravna pravila, ki urejajo postopek poravnave.

Tožeči stranki navajata, da pravni instrumenti, ki urejajo postopek poravnave, nasprotujejo razkritju zadevnih dokumentov. Zlasti bi bilo treba člene 10a, 15(1)b in 16a(2) Uredbe Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004, ⁽¹⁾ skupaj razlagati kot da omejujejo razkritje dokumentov v zvezi s pogovori o poravnavi na vlogo za poravnavo, dostop do katere je možen samo pod strogimi pogoji.

2. Drugi tožbeni razlog: izpodbijani sklep krši načelo varstva legitimnih pričakovanj.

Tožeči stranki navajata, da je tožena stranka z svojo ustaljeno prakso izključevanja delovnih dokumentov, ki so bili predloženi v okviru pogovorov o poravnavi, iz dostopa drugih strank do spisa in s specifičnimi tozadevnimi zagotovili v okviru pogovorov o poravnavi pri tožečih strankah ustvarila legitimna pričakovanja v zvezi z zaupno obravnavo zadevnih dokumentov.

3. Tretji tožbeni razlog: izpodbijani sklep krši načeli enakega obravnavanja in enakosti orožij.

Tožeči stranki navajata, da je tožena stranka s tem, da je drugim strankam razkrila dokumente v zvezi s pogovori tožečih strank o poravnavi s toženo stranko, kršila načelo enakega obravnavanja, saj je stranke, ki so sklenile poravnavo, postavila v slabši položaj kot stranke, ki so odstopile od pogovorov o poravnavi. Neupravičena razširitev dostopa strank, ki niso del poravnave, do spisa, naj bi ravno tako kršila načelo enakosti orožij s tem, da jim daje prednost v nujno antagonističnem odnosu med osumljenimi sotorilci kršitve kar zadeva bodoče odškodninske zahtevke.

4. Četrty tožbeni razlog: izpodbijani sklep krši načelo dobrega upravljanja

Tožeči stranki navajata, da bo izpodbijani sklep z odobritvijo razkritja spornih informacij toženi stranki omogočal sprejetje popolnoma nedosledne politike v okviru katere sta tožeči stranki predmet znatno neugodnejšega obravnavanja kot naslovniki vseh prejšnjih odločb tožene stranke. Zato je za izpodbijani sklep treba šteti, da krši pravico tožečih strank, da institucije Evropske unije kot je tožena stranka, njune zadeve obravnavajo „nepriustransko, pravično in v razumnem roku“ in tako krši člen 41(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

5. Peti, podredni, tožbeni razlog: nepravilna pravna kvalifikacija v obrazložitvi.

Tožeči stranki s petim tožbenim razlogom, ki je podreden glede na druge tožbene razloge, navajata, da bi bilo treba, tudi če bi se Sodišče v končni fazi strinjalo s toženo stranko, da je sporne dokumente treba razriti drugim podjetjem, izpodbijani sklep še vedno razglasiti za ničen zaradi napak v obrazložitvi.

Tožena stranka je za dostop do spornih dokumentov uporabila točko 35 obvestila o poravnavi. Točka 35 se nanaša le na vloge za poravnavo, ne pa na „dokumente o poravnavi“ kar je pojem, uporabljen v izpodbijanem sklepu. Da bi bila obrazložitev notranje dosledna, bi bilo treba izpodbijani sklep ponovno pripraviti tako, da se te dokumente opredli za del vloge za poravnavo.

(¹) Uredba Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 81).

Tožba, vložena 18. februarja 2019 – Rezon/EUIPO (imot.bg)

(Zadeva T-101/19)

(2019/C 131/65)

Jezik postopka: bolgarščina

Stranke

Tožeča stranka: Rezon OOD (Sofia, Bolgarija) (zastopnica: Yordanova-Harizanova, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Skupnosti imot.bg – Prijava št. 17 203 316

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 9. novembra 2018 v zadevi R 999/2018-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka predlaga, naj Splošno sodišče:

- razveljavi izpodbijano odločbo in odredi registracijo sporne znamke;
- EUIPO naloži stroške tega postopka in stroške postopka pred odborom za pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi

- kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (ES) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 7(1)(c) Uredbe (ES) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 7(3) Uredbe (ES) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 20. februarja 2019 – Abarca/EUIPO - Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)

(Zadeva T-106/19)

(2019/C 131/66)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Abarca - Companhia de Seguros SA (Lizbona, Portugalska) (zastopnika: J. Pimenta in Á. Pinho, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Abanca Corporación Bancaria

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: Prijava figurativne znamke Evropske unije ABARCA SEGUROS v roza, svetlomodri, svetlozeleni in črni barvi
– Zahteva za registracijo št. 16041 519

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba drugega odbora EUIPO za pritožbe z dne 22. novembra 2018 v zadevi R 1370/2018-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- povsem spremeni izpodbijano odločbo;

- zato v celoti ugodi zahtevi družbe EUTM za registracijo št. 16041 519;
- naloži drugima strankama naj nosita stroške tega postopka, pa tudi stroške postopka z ugovorom in pritožbenega postopka pred EUIPO.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (EU) 2017/1001.

Sklep Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019 – VFP/Komisija

(Zadeva T-726/16) ⁽¹⁾

(2019/C 131/67)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik velikega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 462, 12.12.2016.

Sklep Splošnega sodišča z dne 12. februarja 2019 – Hangzhou Lezoo traveling equipment/EUIPO – Promotional Traders (GREEN HERMIT)

(Zadeva T-60/18) ⁽¹⁾

(2019/C 131/68)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 104, 19.3.2018.

Sklep Splošnega sodišča z dne 15. februarja 2019 – Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT)**(Zadeva T-725/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 131/69)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik osmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 65, 18.2.2019.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

SL